అర్థము.— మదింపులేని మనుష్యులను వణ్ణతములయందుఁ బ్రవేశింపఁజేసినవాఁడును అలలుగొట్టుచున్న (౫) సముద్రజలమువంటి వర్ణముగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు పేక్షించినయెడల సమస్తదేవతల తోఁకాడింపును (౧౦) సమస్తవిధములైన యాగాదిక్రియలును ఆదేవతలయాహ్వానంబును అప్పుడు సాగకపోవును. (౧౫) ౩౮.

వ్యా.—ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు.—(అకైప్పిల్ మనిశరై) ఎఴుచ్చియిల్లాతమనిశరై, అళవిల్లాతవర్కళై యెన్గై. (ఆలుశోమయమిత్యాది) క్షుద్రపదార్థజ్గళై యకప్పడుత్తప్పుకైక్కు మాపోలే బాహ్యసమయజ్గళైక్కాట్టి యకప్పడుత్తినాన్ సర్వేశ్వరన్. (ఉకైక్కు మేలిత్యాది) నెకిఴనిఱ్కుమాకిల్, దేవతాన్తరజ్గళ్ (౧) "ఈశ్వరోఽహమ్" ఎన్ఱు క్షుద్రజన్తుక్కళ్ వాలాట్టుమాపోలే వణ్ణు మభిమానముమ్ అద్దేవతైకళై యాశ్రయిక్కైక్కాకప్పణ్ణుమ్ వ్యాపారమాకిఱ కాట్టిఴైప్పమ్ అవన్నైకిఴ్న్దపోతు ఒఴియుమ్ - ముడియుమ్. ౩౮.

అవ,—ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు.— అఴైప్పు-కాట్టిఴైప్పు; ముకజ్కాట్టుకైక్కాక ఆవాహనమ్బణ్ణి అఴైక్కిఱ మన్త్రిజ్గళైన్నపడి. ౩౮.

అఴైప్పన్ తిరువేజ్గడత్తానైక్కాణ
ఇఴైప్పన్ తిరుక్కూడల్ కూడ—మఴైప్పేర్
అరువిమణివరణ్డివన్దిఴియ, ఆనై
వెరువియరవొడుజ్గుమ్ వెఱ్పు. ౩౯.

అన్వ.— తిరువేజ్గడత్తానై కాణ అఴైప్పన్. పేర్ మఴై (౫) అరువి మణివరణ్డి వన్దు ఇఴియ (౧౦) ఆనై వెరువి అరవు ఒడుజ్గుమ్ వెఱ్పు (౧౫) కూడ తిరుక్కూడల్ ఇఴైప్పన్. (౧౮)

అర్థము.— వేజ్కటాచలపతిని సేవింపఁ బిలుతును. అధికమైనవర్షముచే ప్రవహించుచున్న (౫) కొండకాలువలు రత్నములను జేర్చుకొని వచ్చి క్రిందఁబడఁగ (౧౦) ఏనుఁగు భయపడి (కొండశిలయనెడిపెనుఁ) బామునోటిలోఁ బడెడు పర్వతమును (౧౫) జేరవలయునని ఇసుకచేఁ జక్రాకారముగా వ్రాసి చూతును. (౧౮) ౩౯.

---

(౧) గీతై.౧౬.౧౪.

వ్యా.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (అఱై ప్పన్) భోగ మోక్షత్తుక్కో వెన్నిల్, (కాణ). (ఇఱై ప్ప నిత్యాది) మఱైయిలే పెరియఅరువికళ్ రత్నఙ్గళైక్కొణ్డువన్దిట్టియ,రత్న దీప్తియై ఆనై అగ్ని యెన్ఱుమ్, సర్పమ్మెన్ఱుమ్ భయప్పట్టు ఒతుఙ్గుగిన్ఱ తిరుమలై. అగ్నిక్కే, నెరుప్పుక్కు భయప్పట్టు ఆనైమలై ప్పామ్బిన్ వాయిలే పుక్కొడుఙ్గు మెన్ఱుమామ్. అప్పడిక్కొత్త తిరుమలైయై కూడ విఱైప్ప న్తిరుక్కూడ లెన్ఱన్వయమ్. ౩౯.

అరు.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— అరువియైమిన్నెన్ఱుమ్. కూడ - కూడుకై క్కు, తిరుకూడలిఱైప్పన్. ౩౯.

వెత్పెన్ఱువేఙ్గడమ్పాడినేన్, వీడాక్కి
నిఱ్కిన్ఱేనిన్ఱునినైక్కిన్ఱేన్—కఱ్కిన్ఱ
నూల్వలైయిల్ పట్టిరున్దనూలాట్టికేళ్వనార్
కాల్వలైయిల్ పట్టిరున్దేన్ కాణ్. ౪౦.

అన్వ.— వెఱ్పెన్ఱు వేఙ్గడమ్ పాడినేన్. వీడు ఆక్కినిఱ్కిన్ఱేన్ (5) నిన్ఱు నినైక్కిన్ఱేన్ కఱ్కిన్ఱ నూల్ వలైయిల్ పట్టిరున్ద (10) నూలాట్టి కేళ్వనార్ కాల్ వలై యిల్ పట్టిరున్దేన్ కాణ్. (15)

అర్థము.— పర్వతమనునపుడెల్లను వేఙ్కటాచలమును పాడితిని. (అందువలననా బంధువులకును) మోక్షమును గలుగఁజేసియున్నాను. (౫) స్థిరముగానుండి ధ్యానిం చుచున్నాను. అభ్యసించుచున్న వేదశాస్త్రమనెడువలయందు (ప్రతిపాదింపఁ) పడి యున్న (౧౦) లక్ష్మీదేవికి భర్తయైనసర్వేశ్వరుని తిరువడికళనెడువలయందు దొరికి కొంటిని సుమీ!(౧౫) ౪౦.

వ్యా.— నాఱ్పతామ్పాట్టు.— (వెఱ్పేత్యాది) విశేషిత్తు ఒన్ఱుశెయ్తతిల్లై; అల్లాతమలైకళైచ్చొల్లుకిఱవోపాతి ఇత్తైచ్చొల్ల త్తిరుమలైయాయిఱ్ఱు. (వీడాక్కినిఱ్కిన్ఱేన్) అనేకయత్నత్తాలేపె ఱుమ్మోక్షత్తై ఇచ్చొల్లాలే ఉణ్డాక్కిక్కొణ్డు నిన్ఱొత్తినేన్. (నిన్ఱునినై క్కిన్ఱేన్) ఎతుశొల్లిన్గు ఎతుపత్ఱితు ఎన్ఱువిచారియానిన్ఱేన్. (కఱ్కి న్ఱవిత్యాది) ఓతప్పడుకిఱ వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుకిఱ పెరియపి రాట్టియార్కు వల్లభనానవన్ తిరువడికళాకిఱవలైయిలకప్పట్టిరున్దేన్.

కాణలుఱుకిన్ఱేన్ కల్లరువిముత్తుతిర
ఓణవిழువిలొలియతిర—ప్పేణి
వరువేఙ్గడవా వెన్నుళ్ళమ్పుకున్దాయ్
తిరువేఙ్గడమత్తనై చ్చెన్ఱు.   ౪౧.

అన్వ.— అరువి కల్ ముత్తు ఉతిర ఓణవిழవిల్ (5) ఒలి అతిర పేణివ రుమ్ ఎన్నుళ్ళమ్ పుకున్దాయ్. (10) వేఙ్గడవా! తిరువేఙ్గడమత్తనై శెన్ఱు కాణల్ ఉఱుకిన్ఱేన్. (15)

అర్థము.— పర్వతతీర్థములు రత్నములను ముత్యములను విసర శ్రవణ నక్షత్రోత్సవమునందు (౫) మఙ్గళాశాసనధ్వని యదురునట్లుచేయ (దానిననాదరించి నావద్ద) ఆశఁబడివచ్చి నాహృదయమునందుఁ బ్రవేశించిన(౧౦) వేఙ్కటాచలపతీ! వేఙ్కటాచలమునకుఁ బోయి సేవించుట కాశఁబడుచున్నాను.

వ్యా.— నాఙ్పత్తోరామ్పాట్టు —(కల్లరువియిత్యాది)ఒలిమై యుడైయ అరువికళాలే ముత్తుతిర. తిరువోణనక్షత్రమాన మహా దివసత్తిలే అనుకూలరుడైయ మఙ్గళాశాసనత్తాలే వన్దధ్వనిమిక ప్రాప్యతయావన్దు ఆశ్రయిక్కప్పడుమ్ తిరుమలైయై యుడైయనీఎన్నుడైయహృదయత్తిలే పుకున్దాయ్. నాన్ తిరుమలైయై యడైన్దుకాణలురుకిన్ఱేన్.   ౪౧.

శెన్ఱువణఙ్గుమినో శేణుయర్ వేఙ్గడత్తై
నిన్ఱువినై కెడుక్కుమ్ నీర్మైయాల్—ఎన్ఱుమ్
కడిక్కమలనాన్ముకనుమ్ కణ్మూన్ఱత్తానుమ్
అడిక్కమలమిట్టేత్తుమఙ్గు.   ౪౨.

అన్వ.— ఎన్ఱుమ్ కడి కమలమ్ నాన్ముకనుమ్ కణ్మూన్ఱత్తానుమ్ (5) అడి కమలమ్ ఇట్టు ఏత్తుమ్ అఙ్గు (10) శెన్ఱు నిన్ఱు నీర్మైయాల్ వినై కెడుక్కుమ్ (15) శేణుయర్ వేఙ్గడత్తై వణఙ్గుమినో. (18)

అర్థము.— ఎప్పుడును బరిమళించుచున్న నాభికమలముజన్మదేశముగాఁగల చతుర్ముఖుఁడును త్రినేత్రుఁడును (౫)తిరువడికళునందు తామరపుష్పములను సమర్పించి స్తోత్రముఁజేయు నాతిరుపతికి (౧౦) వెళ్ళి నిలిచి స్వభావముచేఁ బాపములను బోఁగొట్టు(౧౫) మిక్కిలియున్నతమైన వేఙ్కటాచలమును ఆశ్రయింపుఁడు. (౧౮)

వ్యా.— నాల్వ త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (శెన్ని త్యాది) (౧)“శెన్ని యోఙ్గుతణ్ తిరువేఙ్గడమ్ ”ఎన్నుమ్పడియేపుఱప్పట్టవాఱే కణ్డుక్కొళ్ళ స్తి రుమ్బడియాక అకాశావకాశమడఙ్గ విళుఙ్గుమ్బడి ఉయర్న్దశిఖరఙ్గళై యుడైయతిరుమలైయై చ్చేన్ఱు పణఙ్గుఙ్గోళ్. (నీర్మైయాల్ నిన్ఱువినైకెడు క్కుమ్) విరోధియానపాప త్తై త్తిరుమలై తన్ స్వభావత్తాలే నశిప్పి క్కుమ్. (కడిక్కమలవిత్యాది) ప్రయోజనాన్తరపరరుమ్ తఙ్గళధికార మ్పెఱువతు ఇ త్తిరుమలైయిలేఅవనైయాశ్రయిత్తు. తిరునాభికమల త్తిలే అవ్యవధానేన పిఱన్దచతుర్ముఖనుమ్ లలాటనేత్రనుమ్ అవన్తిరువడికళై పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళై క్కొణ్డాశ్రయిత్తు. ౪౨.

మఙ్గుల్ తోయ్ శెన్ని వడవేఙ్గడత్తానై
కఙ్గుల్ పుకున్దార్ కళ్ కాప్పణివాన్—తిఙ్గళ్
శడైయేఱవైత్తానుమ్ తామరైమేలానుమ్
కుడైయేఱత్తాఙ్కువిత్తుక్కొణ్డు. ౪౩.

అన్వ.— తిఙ్గళ్ శడై ఏఱవైత్తానుమ్ తామరైమేలానుమ్ తామ్ (5) కుడై యేఱ కువిత్తుక్కొణ్డు మఙ్గుల్ తోయ్ శెన్ని (10) వడవేఙ్గడత్తానై కాప్పణివాన్ కఙ్గుల్ పుకున్దార్కళ్. (14).

అర్థము.— చంద్రుని జటయం దెప్పుడునుంచుకొనినరుద్రుండును బ్రహ్మయు తాము (౫) గొడుగునెుదలైనవానిని సంపాదించుకొని మేఘమండలమును జేరియున్న శిఖరములుగల (౧౦) యు త్తరదిక్కునందున్న వేఙ్కటాచలపతికిఁ దిరువన్దిక్కాప్పను సమర్పించుటకు సన్ధ్యాకాలమునందుఁ బ్రవేశించిరి. (౧౪) ౪౩.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (మఙ్గుల్) చతు ర్ముఖనుమ్ లలాటనేత్రనుమ్ తిరుమలైయిలే యొరుకాలాశ్రయిత్తుప్పో రుమళవన్ఱు; సమారాధనకాలఙ్గళ్ తోఱుమ్ సమారాధనోపకరణఙ్గళై క్కొణ్డువన్దాశ్రయిప్ప రెన్గిఱతు.

(మఙ్గులిత్యాది) మేఘపద త్తిలేశెల్లఉయర్న్దశిఖరఙ్గళై యుడైయ తిరుమలైనైయుడైయవనై. (కాప్పణివాన్ కఙ్గుల్ పుకున్దార్కళ్)

(౧) పెరియాళ్వార్ తిరుమొழி-౫-౪-౧.

తిరువన్దిక్కాప్పెడుప్పోళ్ సమారాధనకాలఙ్గళ్ తోఱుమ్ పుకున్దార్కళ్. (తిఙ్గళిత్యాది) చన్ద్రనై జడైయిలే ధరిత్త రుద్రనుమ్, తామరైప్పూవై జన్మస్థానమాకవుడైయ బ్రహ్మావుమ్ తిరుముత్తుక్కుడై ముతలానవఱ్ఱై ధరిత్తుక్కొణ్డు కఙ్గుల్ పుకున్దార్కళ్. ౪౩.

అరు.— నాఱ్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— కుడైయేఱ - కుడైముతలాన ఆరాధనోపకరణఙ్గళై, కవిత్తు - కుడైయైవళ సమ్పాదిత్తుక్కొణ్డు. ౪౩.

కొణ్డుకుడఙ్గాల్ మేల్ వైత్త కుఴవియాయ్
త్తణ్డవరక్కన్ తలై తాళాల్ — పణ్డెణ్ణి
పోఙ్కుమరన్ నిఱ్కుమ్ పొఴిల్ వేఙ్గడమలైక్కే
పోమ్కుమరరుళ్ళీర్ పురిన్దు. ౪౪.

అన్వ.— కొణ్డు కుడఙ్గాల్ మేల్ వైత్త కుఴవియాయ్ తణ్డమ్ అరక్కన్ (5) తలై పణ్డు తాళాల్ ఎణ్ణి పోమ్ (10) కుమరన్ నిఱ్కుమ్ పొఴిల్ వేఙ్గడ మలైక్కే కుమరరుళ్ళీర్! (15) పురిన్దు పోమ్ (17).

అర్థము.— ఎత్తికొని యొడలునందుంచుకొనఁబడిన చిన్నబిడ్డయై దండింపఁదగిన రావణుని(౫) తలలను పూర్వకాలమందు దనతిరువడికళుచేత లెక్కబెట్టి యంతర్ధానమైన (౧౦) నిత్యయౌవనముగలసర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియుండెడి తోటలుగల వేఙ్కటాద్రికే వయస్సుగలవాండ్రా! (౧౫) ఆశ్రయించి వెళ్ళుఁడు (౧౭). ౪౪.

వ్యా.— అవ.— నాఱ్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (కొణ్డు) అఙ్కెవుడైయారుమ్ అతివుకెడున్దశైయిల్ హితైషియాయ్ రక్షిక్కుమవన్నిఱ్కుమ్ తిరుమలైయిలే పటుకరణరానపోతే శైలాశ్రయియుఙ్గోళెన్గిఱార్.

(కొణ్డిత్యాది) ఎడుత్తుమడియిలే వైక్కప్పెళ్ళయాయ్ దణ్డ్యనాన రాక్షసన్ తలైపత్తుమఱుక్కప్పడుమెన్ఱు తిరువడికళాలే కిఱెక్కట్టి అన్తర్ధానమ్పణ్ణిన ముగ్ధన్ నిఱ్కుమ్ తిరుమలైక్కే కాల్ నడైయాడుమ్పోతే యాశ్రయిత్తుప్పోరుఙ్గోళ్. ౪౪.

అరు.— నాఱ్పత్తునాలామ్పాట్టు.— పోమ్ - అన్తర్ధానమ్పణ్ణుమ్. కుమరన్ - యువా. కుమరరుళ్ళీర్ - బాలర్కళైయాలే కాల్ నడైతరుమే. పురిన్దు - ఆశ్రయిత్తు. ౪౪

పురిన్దుమలరిట్టు ప్పుణ్డరీకప్పాతమ్
పరిన్దుపడు కాడునిఱ్ప—త్తెరిన్దెఙ్గుమ్
తానోఙ్గినిఱ్కిన్ఱాన్ తణ్ణరువివేఙ్గడమే
వానోర్క్కుమ్మణ్ణోర్క్కుమ్వైప్పు. ౪౫.

అన్వ.— పురిన్దు పుణ్డరీకప్పాతమ్ మలర్ ఇట్టు పరిన్దు (5) పడుకాడునిఱ్ప ఎఙ్గుమ్ తెరిన్దు తాన్ ఓఙ్గి (10) నిఱ్కిన్ఱాన్ తణ్ అరువి వేఙ్గడమే వానోర్క్కుమ్ (15) మణ్ణోర్క్కుమ్ వైప్పు. (17).

అర్థము.— ఆశ్రయణోన్ముఖులై చరణారవిందములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి యాశఁబడి (౫) వదలకనక్కడనేయుండునట్లు సర్వదేశములయందుఁ బ్రకాశించి తాను సర్వాధికుఁడై (౧౦) వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క చల్లని కొండకాలువలుపారుచున్న వేఙ్కటాద్రియే దేవతలకును (౧౫) మనుష్యులకును నిధిగానున్నది. (౧౭).

వ్యా.— అవ.— నాట్టుక్కెన్దామ్బాట్టు.— (పురిన్దు) వెఱుమ్సంసారికళుక్కే యన్ఱు; నిత్యసూరికళుక్కుమ్ ప్రాప్యమ్తిరుమలై యెన్గిఱార్.

(పురిన్దిత్యాది) నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళిలే ఆదరిత్తు పుష్పాదికళై యిట్టు స్నేహిత్తు ప్పడుకాడుకిడక్కుమ్పడియాక విశదతమమాక ఎఙ్గుమ్క్కాత్తెవర్ణవనుడైయ శ్రీమహారమాన తిరుమలై యే ఉభయవిభూతిక్కుమ్ప్రాప్యమ్. ౪౫.

వైప్పన్మణివిళక్కామ్ మామతియై, మాలుక్కే
త్తెప్పాఴుతుమ్ కైతీట్టుమ్యానైయై—ఎప్పాడుమ్
వేడువళైక్కక్కుఱవర్ విల్లెడుక్కుమ్వేఙ్గడమే
నాడువళైత్తాడుతుమేల్నన్ఱు. ౪౬.

అన్వ.— మా మతియై మాలుక్కు మణివిళక్కామ్ వైప్పనెన్ఱు (5) ఎప్పొఴుతుమ్ కై నీట్టుమ్ యానైయై వేడు (10) ఎప్పాడుమ్ వళైక్క కుఱవర్ విల్ ఎడుక్కుమ్ (15) వేఙ్గడమే నాడు వళైత్తు ఆడుతుమేల్ నన్ఱు. (20)

అర్థము.— మంచి చంద్రుని సర్వేశ్వరునికి మఙ్గళదీపముగాఁ బెట్టెదనని (౫) యెప్పుడును తొండమును బైకెత్తుకొనియుండు యేనుఁగును వేటకాం (౧౦) డ్రెక్కఁ డఁబోనీయక చుట్టుకొనఁ గొఅనవాండ్రు (వారిమీఁద) ధనుస్సు నెత్తు (౧౫) వేఙ్కటాచలము నే లోకమంతయుఁ బ్రదక్షిణముఁజేసి న ర్తనమాడినయెడల మంచిది. (౨౦)౮౬.

వ్యా.— నాఙ్ప్రత్తాతామ్మ్యాట్టు.— (వైప్పనిత్యాది) చన్ద్రన్ *అణ్ణియనాకైయాలే సర్వేశ్వరనుక్కు త్తిరునన్దావిళక్కాక వైప్పనె న్ఱొరుకాల్నీట్టిక్కైయాల్ తొన్దాల్ మీళవతియాతే ఎప్పోతుఙ్కైనీట్టినపడియే అన్యపరమాయ్ నిఱ్కుఅయానైయై ప్పిఅమ్బుక్ళ వేడర్ శూళ్ను త్తిరుమలైయిలే వర్తిక్కుఙ్కుఅవర్ విల్లెడుత్తపడియె తిర్కుమ్ తిరుమలైయేఅటివిల్లాతారోడు అటిప్పుడైయారోడు వాశియఱ ఎల్లారు మాశ్రయిక్క ప్పెటిల్ నన్ఱు. ౮౬.

అరు.— నాఙ్ప్రత్తాతామ్మ్యాట్టు.— వేడు - వేడర్. ఇవర్కళానై పిడిక్కైక్కాక వేడరానవర్కళెల్లామ్ పార్శ్వత్తిల్ శూళ్న్దు, అఙ్గే వర్తిక్కుఅవర్ అత్తైక్కణ్డు విల్లు క్కైయెడుక్క ఎన్నపడి. ౮౬.

నన్మణివణ్ణనూరాళియుఙ్కోళరియుమ్
పొన్మణియుమ్ముత్తముమ్పూమరముమ్—పన్మణినీర్
ఓడుపొరుతురుళుమ్కానముమ్వానరముమ్
వేడుముడై వేఙ్గడమ్. ౮౭.

అన్వ.—ఆళియుమ్ కోళ్ అరియుమ్ పొన్ మణియుమ్ (౫)ముత్తముమ్ పూమరముమ్ పల్ మణి నీరోడు (10) పొరుతు ఉరుళుమ్ కానముమ్ వానరముమ్ వేడుమ్ (15) ఉడై వేఙ్గడమ్ నల్ మణి వణ్ణన్ (20) ఊర్ (21)

అర్థము.— యాళియు బలముగల సింగంబును బంగారును మాణిక్యములును(౫) ముత్యములను బుష్పించిన వృక్షములును నవరత్నములను ప్రవాహముతోడఁ జేరి(౧౦) దొర్లి పడుచున్న యడవులును కోఁతులును కోయవాండ్రును(౧౫)గలిగియున్న వేఙ్కటాద్రి విలక్షణమైన నీలమణివంటి వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని (౨౦) యూరు. (౨౧)

---

* అణ్ణియనాకైయాలే - సమీపమందున్న వాఁడుగనుక.

వ్యా.—నాల్వ త్తేழாమ్బాట్టు.— (నన్మణి) శ్రమహారమానవ డివై యుడైయవనుక్కు రక్షణత్తుక్కు ఉప్పాక్కై యాలే తిరుమలైయై యూరెన్నిలతు. రక్షణత్తుక్కు ఉప్పాక్కై యాలే తిరువయోధ్యై యిలుమ్ కాట్టై విరుమ్బినారితే పెరుమాళ్. అవర్ విరుమ్బిన కాట్టై విరుమ్బిప్పోకిఱవి ళై య పెరుమాళ్లై, అక్కాట్టో పాతిఇప్పడివీట్టైయుమ్ నినై యుఙ్కిడీరె న్నారితేతిరుత్తాయార్. (౧)[రామందశరథంవిద్ధి](౨) ‘‘వధ్యతాంబధ్య తామ్’’ఎన్ఱు*అరువరాతేయుఙ్గళ్ తమయనారో పాతియాక ఉఙ్గళై యుమ్ నినైయుఙ్కిడీర్. [మాంవిద్ధిజనకాత్మజామ్] ఉఙ్గళ్ తమయ నారుకన్దపిరాట్టియారో పాతియెన్నై యుమ్ నినైయుఙ్కిడీరెన్నిఱార్. (ఆళియుమిత్యాది) తిరుమలైయిల్వర్తిక్కుమ్ నిత్యసూరికళ్లై చ్చొల్లు కిఱతు. ౪౭.

అరు.— నాల్వత్తేழாమ్బాట్టు.— రక్షణత్తుక్కు ఉప్పానవిడత్తై ఊరాక విరుమ్బి మోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రక్షణత్తుక్కిత్యాది). విరుమ్బినారెన్నైక్కు జ్ఞాపకమేతెన్న సుమిత్రైయారుడైయవచనత్తైక్కాట్టుకిఱార్ (అవర్ విరుమ్బినఇత్యాది). ఇవ్విడత్తుక్కు పదమన్వయియాతే ఇరున్దపడియే ఇశ్లోకత్తుక్కు ఇతువుమొరుఅర్థమ్. కానమ్-కాడు.౪౭

వేఙ్గడమేవిణ్ణోర్ తొழுవతువుమ్, మెయ్మ్మైయాల్
వేఙ్గడమేమెయ్వినైనోయ్తీర్ప్పతువుమ్— వేఙ్గడమే
తానవరైవీழ త్తన్నాழிప్పడైతొట్టు
వానవరైక్కాప్పాన్మలై. ౪౮.

అన్వ.— విణ్ణోర్ మెయ్మ్మైయాల్ తొழுవతువుమ్ వేఙ్గడమే. మెయ్ (5) వినై నోయ్ తీర్ప్పతువుమ్ వేఙ్గడమే. తానవరై (10) వీழ తన్ ఆழிప్పడై తొట్టు వానవరై (15) కాప్పాన్ మలై వేఙ్గడమే. (18)

అర్థము.— నిత్యసూరులు ప్రాప్యముగా నాశ్రయించునది వేఙ్కటాద్రియే. నిశ్చయముగా, (బాధించునట్టి) (౫) పాపములను వ్యాధులను బోఁగొట్టునదియు వేఙ్కటాద్రియే. రాక్షసులు (౧౦)చచ్చునట్లు తన చక్రాయుధమును ధరించి దేవతలను (౧౫) కాపాడెడువాని పర్వతము వేఙ్కటాచలమే. (౧౮)

---

(౧) శ్రీరామా-అయోధ్యా-౪౦-౯.

* అరువరాతే-జిహాసలేక.

వ్యా.—నాఞ్ఱు తెట్టామ్బాట్టు— (వేజ్గడమేవిణ్ణోర్ తొళువ తువ్వుమ్ మెయ్ప్పైయాల్) తిరుమలై ప్రాపకమాకవే వేఱొన్ఱు ప్రాప్యమాకైయన్ఱికే ఇతుతానే ప్రాప్యమాక వాశ్రయిప్పార్ కళ్ నిత్యసూరికళ్. (వేజ్గడమిత్యాది) (౧) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గి అపాపత్తై ప్పోక్కుమతువుమ్ తిరుమలై. (వేజ్గడమిత్యాది) అసురజాతితరైప్పడుమ్బడిక్కిడాక త్తిరు వాళియైప్పిడిత్తు దేవజాతిక్కు క్కుడియిరుప్పు క్కొడుత్తవనుక్కు ఊరు న్తిరుమలైయే. ౪౦.

మలైయామైమేల్ వైత్తు వాశుకియైచ్చుట్రి
త్తలైయామై తానొరుకై పట్రి—అలైయామల్
పీఱక్కడైన్ద పెరుమాన్ తిరునామమ్
కూఱువతేయావర్క్కు ఙ్కూట్రు. ౪౧.

అన్వ.—మలై ఆమైమేల్ వైత్తు వాశుకియై శుట్రి (5) తలైయామై తాన్ ఒరుకై పట్రి అలైయామల్ (10) పీఱ కడైన్ద పెరుమాన్ తిరునామమ్ కూఱువతే (15) యావర్క్కుమ్ కూట్రి. (17)

అర్థము.— మన్దరపర్వతమును గూర్మ (రూపియైనతనమీఁద) బెట్టికొని వాసుకి యనెడిసర్పమును జుట్టి (౫) శిఖరమును తా నొకచేతఁ బట్టికొనియుణఁచి సముద్రజలము చెదరకుండ (౧౦) నమృతముపుట్టునట్లు చిలికిన సర్వేశ్వరుని దిరునామముల ననుసంధించుట (౧౫) యందఱికిని నుచితమైనది. (౧౭)

వ్యా.— నాఞ్ఱుత్తొన్బతామ్బాట్టు.—(మలైయామైయిత్యాది) కూర్మరూపియానతన్మేలే మలైయైవైత్తు. వాశుకియై చ్చుట్రి.(తలైయిత్యాది) ఆమైయానతాన్ మేలేకొన్దళియాతపడి క్కిడాకమలైయినుచ్చియై యొరుకైయాలేయముక్కి. (అలైయామలిత్యాద) నిరమ్బినసీర్ పుఱమ్బొళియామలుమ్ అమ్బృతమ్బడుమ్బడియుళ్ళడైయవుమ్ కడైన్ద సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లువతే ఎల్లార్క్కుమదువ్వతు.

---

(౧)

కూఴ్ నాముమ్శారా కొడువినైయుమ్శారా, తీ
మాఴ్ నాముమ్శారావకై యఱిన్దేన్—ఆఴ్ న
జ్కైరైక్కిడక్కు జ్కణ్ణక్కడఱ్కిడక్కుమ్, ఆయన్
ఉనైరైక్కిడక్కుముళ్ళత్తెనక్కు. ౫౦

అన్వ.—కడల్ కిడక్కుమ్ మాయన్ ఆఴ్ నజ్గరై కిడక్కుమ్ (౫) కణ్ణన్ ఉరై ఎనక్కు ఉళ్ళత్తు కిడక్కుమ్. (౧౦)కూఴ్ నముమ్ శారా. కొడు వినైయుమ్ శారా. (౧౫) తీమాఴ్ నాముమ్ శారావకై అఱిన్దేన్. (౧౮)

అర్థము.—క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించు వాశ్చర్యభూతుఁడై కావేరీతీరమునందుఁ బవ్వళించిన (౫) శ్రీకృష్ణుఁడు పాదించినచరమశ్లోకము నాకు హృదయమునందు స్థిరముగానుండును. (౧౦) నాకుమృత్యువు రాకుండుటకును చెడ్డ పాపములు రాకుండుటకును (౧౫) చెడ్డవిషయములెల్లను రాకుండుటకునుపాయము తెలిసి కొంటిని (౧౮)

వ్యా.—ఇన్నతామ్బాట్టు.—(కూఴ్ నముమిత్యాది) మృత్యుఅనై యాంమైక్కుమ్మృత్యుఅనైక్కై క్కు హేతువానమహాపాపమ్ అనైయామై క్కుమ్ అపవాదమ్శేరామైక్కుమ్ ఉపాయమఱిన్దేన్. (ఆఴ్ నజ్కైరై యిత్యాది) తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దు ఆశ్చర్యభూతనాయ్ అన న్తరమ్తిరుక్కపిస్థలత్తిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ కృష్ణన్ "ఉన్నుడైయ రక్షణత్తుక్కు నానేకడవేన్, నీశోకిక్కవేణ్డా" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తవా ర్త్తై యెన్నెఞ్జిలేకిడక్కుమ్. కూఴ్ నమ్ - వర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠరిల్ వ్యా వృత్తి. కొడువినై - దృష్టాదృష్ట కామ్యపరరిల్ వ్యావృత్తి. (ఆయని త్యాది) అవనుడైయ తిరునామజ్గళ్ హృదయత్తిలే కిడక్కుమెనక్కు. అతావతు - తద్విషయజ్ఞానమ్ (౧) "మామ్ - అహమ్" ౫౦.

అరు.—ఇన్నతామ్బాట్టు.— "కూఴ్ నముమ్శారా" ఎన్ఱు వర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠర్క ళుక్కు యమదర్శన పూర్వకమాకస్వర్గప్రాప్తి యాకైయాలే యవర్కళిల్ వ్యావృత్తి. (కొడువినైయుమిత్యాది) కామ్యపరవశరాకిఱతు పాపకార్యమాకైయాలే కామ్యప రరిల్ వ్యావృత్తి. ఇవై యిరణ్డుమ్ ప్రపన్ననుక్కిల్లైయెన్ఱపడి.ఆయనురై-ఆయనుడైయవార్త్తై యానశ్లోకమెన్నుతల్, అవన్ విషయమాన తిరునామమెన్నుతల్. అహమెన్ఱతు మున్ని శనర్థసూచకమ్. ౫౦.

---

(౧) గీతై-౧౮-౬౬.

ఎనక్కాఱారారొరువరే, ఎమ్బెరుమాన్
తనక్కాఱార్ తానేమఱ్ఱిల్లాల్—పునక్కాయా
వణ్ణనే యున్నైప్ పిఱరఱియార్, ఎన్మతిక్కు
విణ్ణెల్లాముణ్డోవిలై. ౫౧.

అర్థము.— ఎనక్కు అవార్ ఒరువర్ ఆర్? మఱ్ఱు (5) ఎమ్బెరుమాన్ తానే తనక్కు ఆవానల్లాల్ ఎన్ మతిక్కుమ్ (10) విణ్ణెల్లామ్ విలైయుణ్డో? పునమ్ కాయా వణ్ణనే! (15) ఉన్నైప్ పిఱర్ అఱియార్. (18)

అర్థము.— దాసునికి సమానమైనవా రొక రెవరు? ఇంకను(౫) సర్వేశ్వరుఁడు తనకు తానే సమానుఁడుకాని నాజ్ఞానమునకుఁ (౧౦) బరమపదమంతియు వెలయగునా? తనస్థానమందుండెడి చీఁకటిమాఁనివర్ణమువంటి వర్ణముగలవాఁడా! (౧౫) నిన్ను ఇతరులు తెలిసికొనఁజాలరు. (౧౮) ౫౧.

వ్యా.— ఐమ్బత్తోరామ్పాట్టు.— (ఎనక్కిత్యాది) ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్ఱిరుక్కిఱ ఎనక్కొరుత్తరెతిరుణ్డో? (ఎమ్బెరుమానిత్యాది) ఈశ్వరన్ తనక్కొరువన్ రక్షకనుణ్డెన్ఱిరామైయాలే అవను మెనక్కొప్పన్ఱు (పునక్కాయావిత్యాది) శ్రీమహారమాన వడివై యుడైయనీ రక్షకనల్లైయాకిలుమ్ విరుమ్బప్పడుమున్నై యశలారఱియార్. (ఎన్మతియిత్యాది) సంసారత్తిలే ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్ఱిరుక్కిఱ వెనక్కు విరోధియిల్లాత దేశత్తిలే యిరుక్కిఱవర్ కళ్ ఎనోడొప్పరో? ౫౧.

విలైక్కాట్పడువర్ విశాతియేఱ్ఱుణ్బర్
తలైక్కాట్పలితిరివర్ తక్కోర్—ములైక్కాల్
విడముణ్డవేన్దనైయే వేఱాకవేత్తాతార్
కడముణ్డార్కల్లాతవర్. ౫౨.

అన్వ.— తక్కోర్ విలైక్కు ఆళ్ పడువర్. విశాతి ఏఱ్ఱు (5) ఉణ్బర్. తలైక్కు ఆళ్ పలి తిరివర్. కల్లాతవర్ (10) ములైక్కాల్ విడమ్ ఉణ్డ వేన్దనైయే వేఱాక (15) ఏత్తాతార్ కడమున్డార్. (17)

అర్థము.—దురభిమానులు క్రయమునకు దాసులగుదురు.(ఇతరుల) పాపములను దానాదులచేఁబొంది (౫) యనుభవించుదురు. ఒక్కరితలకొఱకై తాము నరబలిగా దిరుగుదురు. అజ్ఞానులు (౧౦) స్తనమాలముగ విషము పానముఁజేసిన రాజును విలక్షణుడని (౧౫) స్తోత్రముఁజేయనివార్లు పాపములనుభవించువారగుదురు.(౧౬)౫౨.

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బ త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (విలై) ఎన్గిఉ ప్పారుణ్డో వెన్ను శొల్లువానె న్నెన్నిల్, ఇతువన్ఱో నాడు అనర్థప్పడుకిఱపడి యెన్గిఱార్.

(విలై యిత్యాది) ఈశ్వర శేషమాయ్ అనన్యార్హమాన వస్తువై వేఱుశిలర్ క్కు శేషనాక్కియుమ్, జీవనత్తుక్కాక ప్పిఅరు డైయ వ్యాధికళై పీర్ వాఙ్ప్పిత్తుక్కొణ్డుమ్, ఒరు త్తన్ పిరాత్తాల్ తలై యరిక్కత్ సెన్ను ప్రార్థిత్తు బలిద్రవ్యమాయ్ త్తిరిన్దుమున్ఱో పడుకిఱతు. "తక్కోర్" ఎన్ను శ్లోపోక్తి: (శుయ్యైయిత్యాది) ఇవర్కళ్ కుఱిత్తుచ్చెయ్వతు స్వవిరోధియై ప్పోక్కుమవనై యేత్తామై. (కడమిత్యాది) అఱివు కేడర్ (౧)"తేత్వఘంభుఞ్జతేపాపాః" ఎన్నుమ్బడియే పాపత్తైభుజిక్కిఱార్కళ్, అన్దిక్కు కొడుక్కు ఉడలిన్దిక్కు యురుక్కు* త్తనిశవాఙ్జీ జీవిక్కుమవర్కళైన్న వుమాన్. ౫౨.

అరు.— ఐమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— తలైక్కు - ఒరు త్తర్తలైక్కాక, అళ్ బలితఙ్గళ్ అలైకైయై యఱుత్తు నరబలియిడువార్కళ్. విశాలియై క్కు- కాలదానాదికళైకొణ్డుకై. (కడముణ్డార్) కడమ్ - పాపమాయ్, అత్తై యనుభవిత్తుల్. ఇత్తాల్ పాపఫలమాన నరకానుభవత్తైప్పణ్ణియుమ్, కట్టదరిద్రరాయుమ్ పోవర్కళెన్నపడి. ౫౨.

కల్లాతవర్ ఇలఙ్కై కట్టఴిత్త, కాకుత్త
నల్లాలొరు తెయ్వమ్ యానిలేన్ — పొల్లాత
తేవరై త్తేవరల్లారై, త్తిరువిల్లా
త్తేవరై త్తేతేల్మిన్ తేవు. ౫౩.

(౧) గీతై-౩-౧౩.

* తనిశు - ఋణము.

అన్వ.— కల్లాతవర్ ఇలఙ్గై కట్టళిత్త కాకుత్తనల్లాల్ యాన్ (6) ఒరు తెయ్వమ్ ఇలేన్, పొల్లాత తేవరై తేవరల్లారై (10) తిరువిల్లా తేవరై-తేఱ్ఱు తేఱేల్ మిన్. (14)

అర్థము.— అజ్ఞానులైన రాక్షసుల లఙ్కను నాశనము జేసిన శ్రీరాముఁడు దక్క నేను (౫) వేఱొక దైవము కలవాఁడను కాను. క్రూరులై తపస్సుచే దేవత్వము సంపాదించుకొనినను యథార్థ దేవత్వము లేనివారును (౧౧) లక్ష్మీసంబంధము లేని వారును నైన రుద్రాదులను ప్రాప్యులైనముగా తలవవద్దు. (౧౪) ౧౩.

వ్యా.— ఇమ్బత్తు మూన్రామ్బాట్టు.— (కల్లాతవరిత్యాది) కల్లాదార తన్నుళ్ నాక అవనై ప్పఱ్ఱప్పడవిట్ట జ్ఞానహీనరుడైయ తాన లఙ్కైక్కైవరణ్ణిత్త చక్రవర్త్తి తిరుమకనై యొళియ వేఱొన్ఱు సమాశ్రయణీయమాకనినైత్తిరేన్. (౧) "భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి" ఎన్ఱిఱే తిరువడియుమ్ పెరుమాళ్ యివరుమ్. (పొల్లాత తేవరై) శుభాశ్రయమాక విరూపాక్షన్ తొడక్కమానారై యాశ్రయిక్క ప్పోమో? (తేవరల్లారై) అత్తైప్పాలిత్తాశ్రయిత్తాలుమ్ కట్టక్కడియర్; అప్రాప్తస్థలమ్. (తిరువిల్లాత్తేవరై) మోక్షప్రదనానవన్ శ్రియఃపతియన్ఱో? (తేఱేన్మిన్ తేఱ్ఱు) అప్రాప్తస్థలమల్లామైయేయన్ఱు; ఆశ్రయిత్తాల్ ప్రయోజనమిల్లై యెన్నై. (తేఱేల్ మిన్ తేఱ్ఱు) ముకప్పిలే పుత్రపశ్వాదికళై త్తరువర్కళై క్కణ్డు ఆశ్రయణీయరాకబుద్ధి పణ్ణాతేకొళ్ళుఙ్గోళ్. ౧౩.

అరు.— ఇమ్బత్తుమూన్రామ్బాట్టు.— అత్తైప్పాలిత్తు- విరూపాక్షరైయెప్పాలిత్తు కట్టక్కడియర్ - ఆపాతరమణీయమాకిలేయే తోన్ఱి పిన్నైయుమ్ క్కమాట్టాతవన్, కట్టమ్ - కష్టమాయ్, దరిద్రచెన్నపడి. పుడిపోలేయిరుక్కైయాలే ఎడుక్కవుమాయ్, దరిద్రనాకైయాలే కఱక్కవుమాయిరుక్కుమన్ఱు; ఇఙ్గు అప్రాప్తమాకైయాలే ఎడుత్తుక్కణ్ణిక్కవుమ్ యోగ్యతైయిల్లైయెన్నపడి. "తేవు" ఎన్నైయాలే అల్పఫలప్రదరెన్ఱిఱు. ౧౩.

తేవరాయ్నిఱ్కుమ త్తేవుమ్, అత్తేవరిల్

మూవరాయ్నిఱ్కుమ్ముతుపుణర్పుమ్—యావరాయ్

(౧) ఉత్తరశ్రీరామాయణమ్-౪౦-౧౬.

నిఱ్కిన్ఱ వెల్లామ్ నెడుమాలెన్ఱోరాతార్
కఱ్కిన్ఱ వెల్లాఙ్కడై. ౫౪.

అన్వ.— తేవరాయ్నిఱ్కుమ్ అత్తేవుమ్ అత్తేవరిల్ మూవరాయ్నిఱ్కుమ్ ముదుపునర్ప్పుమ్ (5) యావరాయ్ నిఱ్కిన్ఱవెల్లామ్ నెడుమాలెన్ఱు ఓరాతార్ కఱ్కిన్ఱవెల్లామ్ (10) కడై. (11)

అర్థము.— ఇంద్రాదిదేవతలైయుండు నాధిక్యమును, ఆదేవతలలో మధ్యగతి లోనడుమనున్న ప్రథమావతారమును (౫) సమస్తజీవరాసులై యుండునవియన్నియు, సర్వేశ్వరుఁడేయని యనుసంధింపనివారు నేర్చుకొనువిద్యలన్నియు (౧౦) తుచ్ఛములు. (౧౧) ౫౪.

వ్యా.— ఐమ్బత్తునాలావ్వాట్టు.— (తేవరాయిత్యాది) ఆదిత్యేన్ద్రాదికళుక్కు నడువేనిఱ్కుమ్ నిలైయుమ్, బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్ నడువే (౧)"మధ్యేవిరించగిరిశంప్రథమావతారః" ఎన్ఱ అప్రథమావతారత్తైయుమ్, స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కళిలుమ్ చేతనద్వారా ప్రవేశిత్తు అవఱ్ఱుక్కు వస్తుత్వనామభాక్త్వముణ్డామ్పడి నిఱ్కుమ నిలైయుమ్, సర్వాధికనాన ఈశ్వరనెన్ఱఱియాతవర్కళ్ పఠిక్కక్కడవ అల్లామ్ సంసారప్రవర్తకరాకైకుక్కు. ౫౪.

కడైనిన్ఱమరర్ కళ్ఴల్తొఴుతు, నాళుమ్
ఇడైనిన్ఱవిన్బత్తరావర్—పుడైనిన్ఱ
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లారవర్. ౫౫.

అన్వ.— అమరర్ కడైనిన్ఱు నాళుమ్ కళ్ఴల్ తొఴుతు (5) ఇడైనిన్ఱ ఇన్బత్తరావర్. పుడైనిన్ఱ నీర్ ఓతమ్ (10) మేని నెడుమాలే! నిన అడియై అవర్యార్ అఱిన్దు (15) ఓతవల్లార్. (16)

అర్థము.— బ్రహ్మాదిదేవతల వాకిటనుండి ప్రతిదినము వారికాళ్ళను మ్రొక్కి (౫) నడుమనున్న స్వర్గాదిసుఖముగలవారగుదురు. చుట్టుకొనియున్న జలముగల సముద్రమువంటి (౧౦) శరీరముగల సర్వాధికుఁడా! నీతిరువడికళను వారెవరు తెలిసికొని (౧౫) స్తోత్రముఁజేయసమర్థులు. (౧౬) ౫౫.

(౧) శ్రీరఙ్గరాజస్తవమ్. ఉత్తరశతకమ్-౫౧.

వ్యా.— ఐమ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— (కడై) దేవతాన్తరజ్గళ్ వాళలిలేనిన్ఱు సర్వేశ్వరన్బక్కల్ పణ్ణుమ్ ప్రణామాదికళైయవర్ కళ్ పక్కలిలేపణ్ణి సంసారసుఖమిన్ఱిక్కేనిరతిశయమాన మోక్షసుఖము మిన్ఱిక్కేయిరుక్కిఅ స్వర్గసుఖత్తైయుడైయరానవర్. (వుడైయిత్యాది) ఒరుప్రయోజనమ్ పెఱావిడిలుమ్ స్తోత్రమ్పణ్ణవేణ్డుమ్బడిశ్రమహరమాన వడివైయుడైయవన్ తిరువడికళైయేత్తవల్లారార్? ౫౫.

అరు.— ఐమ్బత్తైన్దామ్బట్టు.—ఇతరప్రయోజనజ్గళై కోట్కళ్కైరియుళ్లియ ఉన్న డిగ్గైయే త్తవల్లార్ ఒరువరుమిల్లై యెన్ఱపడి. ౫౫,

అవరివరెన్ఱిల్లై యనజ్గవేళ్ తాతైక్కు
ఎవరుమెతిరిల్లై కణ్డీర్—ఉవరి
క్కడల్నఞ్జముణ్డాన్ కడనెన్ఱు, వాణ
ఱ్కుడనిన్ఱుతోఱ్ఱానొరుజ్గు. ౫౬.

అన్వ.— అవర్ ఇవర్ఎన్ఱు ఇల్లై. అనజ్గవేళ్ తాతైక్కు ఎవరుమ్ ఎతిరిల్లైకణ్డీర్. ఉవరిక్కడల్ నఞ్జమ్ ఉణ్డాన్ వాణఱ్కు కడనెన్ఱు ఉడన్ నిన్ఱు ఒరుజ్గు తోఱ్ఱాన్.

అర్థము.— వారు వీరని భేదములేదు. కామ జనకుఁడైనశ్రీకృష్ణుని కెవ్వారును సమానులులేరు. సముద్రమునందుఁబుట్టిన విషమును భక్షించినరుద్రుఁడు బాణాసురునికి రక్షకుఁడనిప్రతిజ్ఞఁజేసి కూడనిలిచి బాణాసురునివలె నోడెను.

ఐమ్బత్తాఱామ్బాట్టు.—(అవరిత్యాది) కామనుక్కు త్పాదక నుక్కు ఒరుత్తరుముపమానమిల్లామైక్కు విశేషజ్ఞరోడు అవిశేషజ్ఞ రోడు వాశియిల్లామై కణ్డికోళే. (ఉవరియిత్యాది) ఒరుత్తరు మిల్లై యెన్గిఅతేన్, ఒరుదేవర్ ఇల్లైరోవెన్నిల్, అవరుమ్ శెయ్తపడి యితువన్ఱోవెన్గిఱార్. అమృతమథనకాలత్తిలేయుణ్డానవిషత్తైక్కణ్ఠత్తిలే ధరిత్తానాన రుద్రనుమ్ తన్నై యాశ్రయిత్త వాణనుక్కు ఓలక్కత్తిలే

రక్షిక్కి త్తేనెన్తు ప్రతిజ్ఞై పణ్ణి అవనేసాక్షియాక త్తోళ్ర్కళ్. (ఒరుజ్గు) ఒరుపడిప్పడ-వాణనోడువాశియఱ. ౫౬.

అరు.— ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు.—కడ నెత్త-కడవ నెత్త నిర్వాహక నెత్త. ౫౭.

ఒరుజ్గిరున్దనల్వినైయుమ్ తీవినైయుమావాన్
పెరుజ్కురున్దమ్శాయ్త్తవనే పేశిల్—మరుజ్గిరున్ద
వానవర్ తాన్తానవర్ తా న్తారకై తాన్, ఎన్నైజ్ఞమ్
ఆనవర్ తామల్లాతతెన్. ౫౭.

అన్వ.— పెరుమ్ కురున్దమ్ శాయ్త్తవనే ఒరుజ్గుఇరున్ద నల్వినైయుమ్(5) తీవినైయుమ్ ఆవాన్. పేశిల్ మరుజ్గుఇరున్ద వానవర్ తామ్ (10) తానవర్ తామ్ తారకై తాన్ ఎన్నైజ్ఞమ్ ఆనవర్ తామ్ అల్లాతతు ఎన్? (15)

అర్థము.—పెద్ద బండిగురిగింజచెట్టును బడద్రోసినవాఁడే కూడనున్న పుణ్యకార్యములకుఁ (౫) పాపకార్యములకు నిర్వాహకుఁడగును, చెప్పినయెడలఁ బ్రక్కనున్న దేవతలును (౧౦) రాక్షసులును భూమియు నాతునస్సును తానేయగును. వాఁడుకానిదేది? (౧౫).

వ్యా.— ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు—(ఒరుజ్గీత్యాది) (౧)"అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్నిఱ పుణ్యపాపజ్గళుక్కు నిర్వాహకనానవనే! కురున్దైయనాయాసేన ఒశిత్తాఅప్పోలే నమ్ముడైయ వలియప్రతిబన్ధకజ్గళై పోక్కువాన్. (మరుజ్గీత్యాది) ఆసన్నరాన దేవర్కళ్ అసురర్కళ్ తారకైతాన్ ఇతడజ్గలుక్కుమ్ అవనై యొక్షియస్థితియిల్లై. ౫౭.

ఎన్నైజ్ఞమేయా నిరుళ్నీక్కియెమ్బిరాన్
మన్నైజ్ఞమున్నొరునాళ్ మణ్ణళన్దాన్—ఎన్నైజ్ఞ
మేయానై యిల్లావిడైయేఱ్ఱాన్, వెవ్వినైతీర్
త్తాయానుక్కాక్కినేనన్బు. ౫౮.

అన్వ.— ఎన్నైజ్ఞమ్ మేయాన్ ఇరుళ్ నీక్కి ఎమ్బిరాన్ (5) మన్ అజ్ఞమున్నొరునాళ్ మణ్ అళన్దాన్ (10) ఎన్నైజ్ఞమ్ మేయానై ఇల్లా విడైయేఱ్ఱాన్ వెవ్వినై (15) తీర్త్తు ఆయానుక్కు అన్బు ఆక్కినేన్. (19)

అర్థము.—నామనస్సునందు నిత్యవాసముఁజేయువాఁడును, అజ్ఞానముఁ బోఁగొట్టి నాకుస్వామియైనవాఁడును, (౫) బలిచక్రవర్తి భయపడునట్లు మునుపొకనాఁడు భూమినిఁ గొలిచినవాఁడును, (౧౦) సౌహృదయమందు మిక్కిలియాదరముఁజేయువాఁడును నైనసర్వేశ్వరుఁడు హృదయమందులేని వృషభవాహనునియొక్క మహాపాపమును (౧౫) బోఁగొట్టి సర్వాధికుఁడైనసర్వేశ్వరునియందుఁ బ్రీతిని గలుగఁజేసికొంటిని. (౧౭)　　　　౫౮.

వ్యా.— ఐమ్బ తెట్టామ్బాట్టు.— (ఎన్నెఞ్జమిత్యాది) ఎన్నుడైయ హృదయత్తై యిరుప్పిడమాకక్కొణ్డు, అజ్ఞానాన్ధకారత్తై ప్పోక్కి యత్తాలే యెనక్కు ఉపకారకనాయ్, క్షత్రియజాతియెల్లామఞ్జుమ్బడిక్కడాక ప్పణ్డు భూమియైయడైయత్తన్ కాల్క్కీళే యిట్టుక్కొణ్డతుమ్ శెయ్తు, పిన్నైయుమెన్బక్కలిలేయభినివిష్టనాయిరుక్కిఅవనై త్తన్నెఞ్జిల్ కొళ్ళాత ఋషభవాహననుడైయ మహాపాపత్తై ప్పోక్కి, అత్తాలే తానుళనానవనుక్కు స్నేహత్తైయుణ్డాక్కినేన్.

అరు.— ఐమ్బత్తెట్టామ్బాట్టు.— ఇల్లా-సర్వేశ్వరనై నెఞ్జిలేయిల్లా-నెఞ్జిలేకొళ్ళాత రుద్రన్. ఏఱు-వాహనమ్.　　　　౫౮.

అన్బావాయారముతమావాయ్, అడియేను
క్కిన్బావాయెల్లామున్ నీయావాయ్—పొన్బావై
కేళ్వాకిళరొళి యెజ్కేశవనే, కేడిన్ఱి
ఆళ్వాయ్క్కడియేనానాళ్.　　　　౫౯.

అన్వ.— అన్బుఆవాయ్ ఆర్అముతమ్ఆవాయ్ అడియేనుక్కు ఇన్బఆవాయ్ ఎల్లామున్ (౫) నీఆవాయ్ పొన్ పావై కేళ్వా కిళర్ (10) ఒళి ఎమ్ కేశవనే! కేడుఇన్ఱి ఆళ్వాయ్క్కు అడియేన్ (15) నాన్ ఆళ్ (17)

అర్థము.—నాయందుఁ బ్రీతిగలవాఁడవై, పరిపూర్ణామృతమువలెభోగ్యమైనవాఁడవై, దాసునికి నిన్ననుభవించెడుసుఖమునిచ్చినవాఁడవై, తక్కినసుఖములును(౫)గలుగఁజేసినవాఁడవై, స్వర్ణమువలెఁ బ్రకాశించుచున్న లక్ష్మీదేవికి నాయకుఁడవై వృద్ధిఁబొందుచున్న (౧౦) తేజస్సుగల నాకేశవుఁడా! నాశనములేని దాస్యముఁజేసికొనిననీకు దాసుఁడవైన (౧౫) నేను సేవకుఁడనైతిని.　　　　౫౯.

వ్యా.— ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (అన్బిత్యాది) ఎన్బక్క త్తిల్ ప్రేమ త్తైయుణ్డాక్కి నిరతిశయభోగ్యనుమాయ్ ఎనక్కు స్వాను భవ త్తైయు మ్తన్దు, అను త్తమాన భోగ్యజ్ఞళైయు మ్తన్దు, ఇవై యెల్లామ్ శె య్కైక్కడియాన పిరాట్టిక్కు వల్లభనాయ్, ఇవళోడై సంశ్లేష త్తాలే నిరతిశయౌజ్జ్వల్యనాయ్, ప్రశ స్తకేశనాయ్, కైఙ్కర్యానుభవత్తుక్కు విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే ఎన్నై ఆయడిమైకొళ్ళుకిఱ అవనుక్కు నానడిమై. సర్వ జ్ఞనానవనుక్కు నానునక్కాళెన్ఱు శొల్లవేణ్డాతిరుక్క ఆశెన్ఱు శొల్లి శోఱు అవర్ తాఙ్గప్పరిమాఱుకిఱపడిమైక్కణ్డు ముత్తైయతేన్దు పరి మాఱవేణుమెన్ఱు. ముత్తైయుణర్ త్తవేణ్డుకిఱతు- అవన్వోరుమ్బినపడియై క్కణ్డు. ౫౯.

అరు.— ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— అడియేనానాళ్- అడియేనానసాళ్ ఆళ్.

అట్కొళ్ త్తుత్తిరువాయ్ కణ్డుకొళ్ళెన్ఱు, నిన్
తాట్కొళ్ త్తుత్తిరువేన్దన్నైయై—క్కేట్కొర్
క్కరుమ్పొరుళాయ్నిన్ఱవరఙ్గనే, ఉన్నై
విరుమ్బువతే విళ్ళైన్మనమ్. ౬౦.

అన్వ.— కేట్పార్క్కు అరుమ్పొరుళాయ్నిన్ఱ అరఙ్గనే! ఆళ్ పార్త్తు ఉఴితరువాయ్! (5) నిన తాళ్ పార్త్తు ఉఴితరువేన తన్నైయై ఎన్ఱుమ్ (10) కణ్డుకొళ్. ఉన్నై విరుమ్బువతే మనమ్ విళ్ళైల్. (15)

అర్థము.— స్వప్రయత్నముచేయినువారికి దుర్లభవస్తువైయున్న శ్రీరఙ్గనాథా! దాసులనువెదకుటకుఁ దిరుగుచున్నవాఁడా! (౫) నీతిరువడిని సేవింపఁ దిరుగు చున్న నాస్వభావము నెల్లప్పుడు (నుండునట్లు) (౧౦) కటాక్షింపుము. నిన్ను ఆశఁబడుటయేస్వభావముగాఁగల మనస్సును విడఁదీయను. (౧౫) ౬౦.

వ్యా.— అఱుపతామ్పాట్టు.— (ఆట్కొళ్ త్తిత్యాది) దేవర్ తిరువడికళై కాణ్కైయేస్వభావమానవెన్నై, ఆరోనమక్కు అకప్పడు వారెన్ఱు పార్క్కుమతువే స్వభావమాయిరుక్కిఱనీ కాలమెల్లామ్

ఇప్పడియేయాకప్పార్ త్తరుళవేణుమ్. (కేట్పార్ క్కె-త్యాది.) (౧) "నాయమాత్మా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయానబహునాశ్రుతేన" ఎన్నుమ్పడియే ఉన్ ప్రసాదమొన్రియస్వయత్నత్తాలే శ్రవణాదికళ్ పణ్ణువార్క్కరియైయాయ్ నీయే కాట్టక్కాణ్బార్ క్కెలిన్రియాక్కైక్కాక కోయిలిలే కణ్వళరుకిఅవనే! (ఉనై యిత్యాది) ఎన్నుడైయ మనస్సానతు ఉన్నై విరుమ్బుకైయైవిడుకిఆలై. విరుమ్బుకైయైవిడాతొళికైయై ప్పొత్తరుళవేణుమెన్నుమామ్. ౬౦.

అరు.— ఆఅుపతామ్పాట్టు.— విళ్కైల్-ఎన్ననస్సువిడుకిన్రతిల్లై ఎన్నుతల్, నీవిళ్ళాతపడి పణ్ణవేణుమెన్నుతల్. ౬౦.

మనక్కేతమ్శారామతుసూతన్నై
త్తనక్కేతాన్తఞ్జమాక్కొళ్ళిల్—ఎనక్కేతాన్
ఇన్రొన్రినిన్రులకైయేళాన్రైయోట్టినాన్
శెన్రొన్రినిన్రతిరు. ౬౧.

అన్వ.— మతుశూతనై తనక్కే తఞ్జమా తాన్ కొళ్ళిల్ (5) మనక్కేతమ్ శారా. ఒన్రినిన్రు ఏళ్ ఉలకై అన్రై (10) ఓట్టినాన్ శెన్రు ఒన్రినిన్ర తిరు ఇన్రు (15) ఎనక్కేతాన్. (16)

అర్థము.— మధుసూదనుని తనకే రక్షకుఁడని తాను స్వీకరించినయెడల (౫) మనోదుఃఖములు చేరవు. ఏకాగ్రచిత్తుఁడైయుండి సప్తలోకములయందుఁ దనయాజ్ఞను (౧౦) జెల్లించినసర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి యాదరముతో సేవసాదించిన సంపత్తు ఇప్పుడు (౧౫) నాకేయున్నది. (౧౬) ౬౧.

వ్యా.— అఱుపత్తొరామ్పాట్టు.— (మనక్కేతమ్శారా) మనస్సుక్కేతమ్ శారాదెన్నుమామ్. (మతుసూతని త్యాది) తఞ్జమాన శెయలైచ్చెయ్యుమవనై త్తనక్కే తాన్ తఞ్జమాకక్కొళ్ళిల్. (ఎనక్కే త్యాది) సమస్తలోకత్తైయుమ్ విడాతేనిన్రు తన్నాజ్ఞై శెల్లుమ్పడి నటత్తిన వన్రాన్ సేవన్దు అభినివిష్టనాన సమ్పత్తు ఎనక్కేయుళ్ళతు. అతు తానుమిన్రు. ౬౧.

(౧) కఠవల్లీ-౨-౨౩.

అరు.— అఱుపత్తోరామ్బాట్టు.— (మనక్కేతమ్) కేతమ్-ఖేదమాయ్ దుఃఖమా తల్, ఏతమెన్ఱు-పొల్లాఙ్గాతల్. తఙ్జమాళ్క్కళ్ళిల్ మనక్కేతమ్‌శారా. ఏళ్ఱాలక్కైయొన్ఱిని న్ఱుఅళ్లైయోట్టినాన్ తాన్ శెన్ఱొన్ఱినిన్ఱతిరు ఎనక్కేన్ఱు ఎన్ఱుఅన్వయిత్తు అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (సమస్తలోకేత్యాది). ౬౧.

తిరునిన్ఱపక్కమ్ తిఱవి తెన్ఱోరార్
కరునిన్ఱ కల్లార్‌క్కు-రైప్పర్ — తిరువిరున్ద
మార్విల్ శిరీతరన్ఱన్వణ్డులవుతణ్డుళాయ్
త్తార్ తన్నై చ్చూడిత్తరిత్తు. ౬౨.

అన్వ.— మార్విల్ తిరు ఇరున్ద శిరీతరణ్ తణ వణ్డు (5) ఉలవు తణ్ తుళాయ్‌తార్‌తన్నై చూడి తరిత్తు (10) తిరు నిన్ఱపక్కమ్ తిఱ విఱుఎన్ఱు ఓరార్ కరునిన్ఱ (15) కల్లార్‌క్కు ఉరైప్పర్. (17)

అర్థము.— వక్షస్థలమందు లక్ష్మీదేవి వాసముఁజేయు శ్రీధరునియొక్క తుమ్మెదలు (౫) మోదుచున్న చల్లనైన తిరుత్తుళాయిమాలను జుట్టుకొని ధరించి, (౧౦) లక్ష్మివాసముఁజేయు పార్శ్వముగలనారాయణుఁడే యప్రకంప్యమైనపరతత్వమని తెలిసికొననివారు కర్మచేఁగర్భవాసముఁజేయుచున్న క్షుద్రదేవతలను (౧౫) చదువుకొనని వారికుపదేశింతురు. (౧౭) ౬౨.

వ్యా.— అఱుప త్తిరణ్డామ్బాట్టు.—(తిరునిన్ఱపక్కమ్) (౧) "అపాఙ్గాభూయాంసోయదుపరి" ఎన్నుమ్బడియే ఇన్నవస్తువెన్న వేణ్డా; ఏతేను మొరువస్తువిలే అవళుడైయ కటాక్షముణ్డాకిల్ అతు సర్వేశ్వర తత్వమాకిఱతు. (తిఱవి తెన్ఱు) తిఱవి తావతు - స్వవ్యతిరిక్తసమస్తము మ్‌తన్నధీనమాయ్ వేఱొన్ఱాలతీయాతతు. ఒరుచేతనరాకిల్ అఱియ లామన్నై. (కరునిన్ఱకల్లార్‌క్కిత్యాది) తజ్ఞళోడొక్క కర్మవశ్యరాయ్ గర్భవాసమ్ పణ్ణుకిఱవర్‌కళై ఆశ్రయణీయరాక త్తజ్ఞళోడొత్త అఱివుకేడర్‌క్కు ఉపదేశిప్పార్‌కళ్. (తిరువిత్యాది) మామ్బళమ్‌ఉణ్ణిన్యాయత్తాలే శ్రీసంబన్ధమిల్లాతార్ఐ శ్రీమాన్గళాక చొల్లుమ్బడి యన్ఱిక్కే పెరియపిరాట్టియార్ తిరుమార్విలే యెళున్దరుళియిరుక్కైయాలే శ్రీధ

(౧). శ్రీగుణరత్నకోశమ్-౩౦.

•రన్ఱైత్తిరునామత్తైయుడైయనానవనుడైయ మధువెళ్ళత్తాలే వణ్డుకళ్ తిరియానిన్ఱుళ్ళశెవ్వియైయుడైయ తిరుత్తుళాయై(౧)“శూడిక్కళైన్దన శూడుమ్” ఎన్నుమ్బడియే తలైయాలేధరిత్తు తిరునిన్ఱపక్కన్ఱి వితెన్ఱోరార్. ౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— ఓరార్-అఱియార్, ఇప్పడియే యఱిక్కైయే జ్ఞానమెన్నుమత్తై త్తాత్పర్యమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుచేతనరాకిలిత్యాది) జ్ఞానత్తుక్కువిషయమ్ శ్రియఃపతియెన్ఱపడి. కళ్లార్-కళ్లాతవర్కళాయ్ అఱివుకేడరెన్ఱపడి. ౬౨.

తరిత్తిరున్దేనాకవే తారాకణప్పోర్
విరిత్తురైత్తవెన్నాకత్తునైయే — తెరిత్తెళుతి
వాశిత్తుఙ్కేట్టుమ్ వణఙ్గివళిపట్టుమ్
పూశిత్తుమ్పోక్కినేన్పోతు. ౬౩.

అన్వ.— తారాకణమ్ పోర్ విరిత్తు ఉరైత్త వెమ్ (5) నాకత్తు ఉన్నై తెరిత్తు ఎళుతి వాశిత్తుమ్ (10) కేట్టుమ్ వణఙ్గి వళిపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కినే నాకవే (15) తరిత్తిరున్దేన్. (16)

అర్థము.— నక్షత్రమండలముయొక్క సంచారమును విశదముగాఁ జెప్పిన శత్రువులకుభయంకరమైన (౫) నాడిశేషునికంతరాత్మయైన నిన్ననుసంధించియు వ్రాసియు చదివియు (౧౦) వినియు వ్రంగియు ఆదియేయాత్రగానుండియు తిరువారాధనముఁజేసియు ప్రొద్దుపుచ్చినవాఁడనయ్యె (౧౫) ధరించియుంటిని. (౧౬) ౬౩.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (తరిత్తిరున్దేన్) కీళిల్ పాట్టిలిప్పడిశెయ్తిలరెన్ఱువెఱుత్తార్ లోకత్తై. ఇతిల్ తమక్కుళ్ళ వేఱ్ఱుమ్శొల్లుకిఱతు.

(తారాకణప్పోరిత్యాది) నక్షత్రగణఙ్గళుడైయ సఞ్చారత్తై విస్తృతమాకచ్చొన్న తిరువనన్దాళ్వానుక్కు అన్తరాత్మావాయిరున్దుళ్ళవున్నై అనుసన్ధిత్తు లిఖిత్తువాశిత్తుమ్, శ్రవణమ్బణ్ణియుమ్, నిర్మమనాయ్ వణఙ్గి అతుతానేయాత్తిరైయాయారాధిత్తుమ్ కాలమ్పోక్కినేన్. (ఆక

(౧) తిరుప్పల్లాణ్డు-౯.

వేతరి త్తిరుద్దేఱ్) ఆక ధరి త్తిరుద్దే. (తరి త్తిరుద్దేనాకవే) తరి త్తిరుద్దే నాక్కై క్కాకప్పొశిత్తు క్కాల త్తైప్పొక్కినే నెన్తుమామ్. ౨౩.

అరు.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— నక్షత్రగతియాయిరుక్కిఱ జ్యోతిశ్శాస్త్రత్తైచ్చొన్న శేషనాయిరుక్కిఱ వున్నై ఎన్తు సామానాధికరణ్యమాక్కైయాలే అత్మావాయిరున్దుళ్ళ వెన్గిఱతు. ఆక-కీర్తిచ్చొన్న వెల్లాత్తాలుమాక త్తరి త్తిరుద్దేనెన్తు క్రియైయాతల్; స త్తైయుణ్డాక్కై క్కాకవే ఇప్పడి కాలత్తైప్పొక్కినేనెన్తు క్రియైయాతల్. మున్దిసపక్షత్తుక్కు ఏవకారమవ్యయమ్. ౨౩.

> పోతానవిట్టిత్తిఱ్ఱై యేత్తుమినో, పొన్మకర
> క్కాతానై యాతిప్పెరుమానై—నాతానై
> నల్లానై నారణనై నమ్మేల్ పిఱప్పఱుక్కుమ్
> శొల్లానై, శొల్లువతేశూతు. ౨౪.

అన్వ.— పొన్ మకరమ్ కాతానై అతి పెరుమానై (5) నాతానై నల్లానై నారణనై నమ్ ఏల్ (10) పిఱప్పు అఱుక్కుమ్ శొల్లానై శొల్లువతే శూతు (15) పోతాన ఇట్టు ఇఱైఞ్జి ఏత్తుమినో. (19)

అర్థము.— అందమైన మకరకుండలములుగల చెవ్వులుగలవాఁడును, జగత్కారణభూతుఁడైన సర్వాధికుఁడును, (౫) సర్వశేషియును, మంచివాఁడును, సర్వాంతర్యామియు, మనకుఁ బైపైవచ్చు (౧౦) జన్మములనుఁ బోఁగొట్టెడు తిరునామములుగలవాఁడును నైన శ్రియఃపతిని ననుసంధించుటయే మంచియుపాయము. (౧౫) పుష్పములను సమర్పించి నమ్రులై స్తోత్రముఁ జేయుఁడు. (౧౯) ౨౪.

వ్యా.— అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (పోతానవిత్యాది) ఇన్న పుష్పమెన్తు నియతి యిల్లై. పూవానతై యెల్లా త్తైయుఞ్జొణ్డు తిరువడికళిలేసమర్పిత్తు వణఙ్గి స్తోత్రమ్పణ్ణుఙ్గోళ్. (పొన్మకరక్కాతానై) కైక్కూలి కొడుత్తుమ్ స్తోత్రమ్పణ్ణవేణ్డుమ్పడి స్పృహణీయనానవనై. (అతియిత్యాది) అఖిలకియ త్తెన్తు అప్రాప్తమన్తిక్కే నమస్కృత్యాదకనానవఱ. స్వామియాయ్, వత్సలనాక్కై యాలేనారాయణశబ్దవాచ్యనాయ్, నమ్ముడైయ సంసారబన్ధత్తైయఱుక్కుమ్ తిరునామత్తైయుడైయవనై చ్చొల్లువతే యుహ్వార్త్తావుక్కుఱువతు. ౨౪.

శూాత్తావ తెన్నెఞ్జత్తెణ్ణినేన్, శొన్మాలై
మాాత్తాయమాలవన్నై మాతవన్నై — యాాత్తానుమ్
వల్లవాశిన్ది త్తిరుప్పేఱ్కు, వైకున్ద
త్తిన్నై యోశొల్లీరిడమ్. ౬౫.

అన్వ.— మాాత్తాయ మాలవన్నై మాతవన్నై శొల్మాలై యాాత్తానుమ్ (5) వల్లవా శిన్దిత్తు ఇరుప్పేఱ్కు వైకున్దత్తు. ఇడమ్ (10) ఇల్లైయో? శొల్లీర్. శూాత్తావతు ఎన్నెఞ్జత్తు ఎణ్ణినేన్. (15)

అర్థము.— సుందరుఁడును నాశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడును నైన శ్రియఃపతిని బ్రతిపాదించెడిప్రబంధముల నేదైనను (౫) వచ్చిన ట్లనుసంధించి యున్నవారు వైకుంఠమునందు జాగ (౧౦) లేదా? చెప్పుడు. ఇదియేమంచియుపాయమని నామనస్సులో దలఁచినాను. (౧౫) ౬౫.

వ్యా.— అఱుపత్తైన్దామ్పాట్టు. (శూాత్తావతిత్యాది) ఉఱువ తావతుఎన్నెఞ్జిలేమనోరథిత్తేన్. (శొన్మాలైయిత్యాది) అళఁకు తాన్వడివు కొణ్డాత్తోలే యాాయ్ వ్యాముగ్ధనాయిరున్దుళ్ళ శ్రియఃపతియై చొల్లప్పట్ట ప్రబన్ధత్తై యేతేసుమొరుపడి యనుసన్ధిత్తిరుక్కుఅ వెనక్కు ప్పరమపదత్తి లిడమిల్లైయో? స్మృతిమాత్రముడైయారుక్కు ప్పరమపదమ్ సిద్ధియాతో వెన్నై. (౧) "స్మృతో యచ్ఛతి శోభనమ్" ఎన్గిఱపడియే పరమపదప్రాప్తిక్కు స్మర్తవ్యనుడైయ సీర్మై యాలే స్మరణమాత్రత్తుక్కవ్వారుకు వేణ్డావెన్ఱుతాత్పర్యమ్. ౬౫.

అరు.— అఱుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— మాత్తాయ- అళకాయ- మాతు- అళకు. ౬౫.

ఇడమావ తెన్నెఞ్జిమిన్నెల్లామ్, పణ్డు
పడనాకన్నై నెడియమాాఱ్కు — త్తిడమాక
వైయే న్మతిశూడి తన్నోడు, అయన్నైనాన్
వైయే నాట్చెయ్యేన్ వలమ్. ౬౬.

అన్వ.— పణ్ణు పడమ్ నాకు అణై సెడియమాఱ్కు (5) ఇత్తనైయుమ్ ఇడమ్ ఎన్ సెఞ్జమావతు. మతి శూడితన్నోడు (10) అయనై వైయేన్ న్యాన్ తిడమాక వైయేన్ (15) వలమ్ ఆళ్ శెయ్యేన్. (17)

అర్థము.— పూర్వకాలమందు ఫణములుగల యాదిశేషునిమీఁద బవ్వళించిన సర్వేశ్వరునికి (౫) నిప్పుడంతయు వాసస్థానము నామనస్సుగానుండును. చంద్రుని ధరించినరుద్రునితోడ (౧౦) బ్రహ్మను తత్వయాథాత్మ్యజ్ఞానముగల నేను ప్రాప్యభూతులని తలవను. (౧౫) (వారిద్దరికి) ప్రదక్షిణముఁగూడ చేయను. (౧౭)ఉ.ఉ.

వ్యా.— అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు— (ఇడమిత్యాది) సర్వాధికనాన సర్వేశ్వరనుక్కు వాసస్థానమ్- ఎన్నోడు సంశ్లేషిప్పతఱ్కు మున్బెల్లామ్ తన్నోడే సంశ్లేషత్తాలే విస్తృతమాన ఫణత్తైయుడైయ తిరువనన్దాళ్వాన్. ఇప్పోతెల్లా మెన్నుడైయ హృదయమ్. (తిడమిత్యాది) చన్ద్రనై ధరిత్తానాయిరుక్కుఱ రుద్రనైయుమ్ తిరునాభికమలత్తిలే ఉత్పన్ననాకైయాలే అజనెన్నిరుక్కుఱ బ్రహ్మావైయుమ్ దృఢపదార్థజ్ఞళాక నినైయేన్. (వైయేనాల్పెయ్యేన్) అతుక్కడి కూరియేనాయ్ సారాసారవివేకజ్ఞనాకై. (౧) "ప్రతిబుద్ధాన సేవన్తే" ఎన్ఱుకూఱియ రానవర్కళ్ దేవతాన్తర భజనమ్పణ్ణార్కళిఱే యెన్నై. (వలమ్) ఇతుక్కెల్లావఱ్ఱుక్కుమడి భగవత్పరిగ్రహమాన బలమ్.

అరు.— అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.— వైయేన - మనస్సిలేవైయే నెన్ఱాయ్, నినైయేనెన్ఱుమున్దినతు. నాన వైయేన - వైయేనాన నానెన్ఱాయ్, కూరియనాన నానెన్ఱు ఇరణ్డావతు. వై - కూర్మై - జ్ఞానకూర్మై. ఉ.ఉ.

వలమాక మాట్టామై తానాక, వైకల్
కులమాక క్కుఱ్ఱన్తానాక—నలమాక
నారణనై నాపతియై ఞానప్పెరుమానై
చ్చీరణనై యేత్తు న్తిఱమ్. ౬౭.

(౧) భారతమ్,

అన్వ.— నారణనై నాపతియై ఞానప్పెరుమానై శీరణనై ఏత్తుమ్ (5) తిఱమ్ నలమాక, మాట్టామైతానాక, కులమాక, కుఱ్ఱమ్తానాక: (10) నైకల్ నలమ్ఆక. (12)

అర్థము.— నారాయణుఁడును నాకస్వామియు జ్ఞానాధికుఁడును దక్కినగుణములన్నియుగలవాఁడును నైనసర్వేశ్వరుని స్తోత్రముఁజేయు (౫) స్వభావము మంచిదైనను సరియె, చెడ్డదైనను సరియె; భాగవతకులమునిచ్చునదియైనను సరియె, అభాగవతకులమునిచ్చునదియైనను సరియె; (౧౦) ఆస్తోత్రము ఎప్పుడును మంచిదగును. (౧౨) ౬౮,

వ్యా.— అఱుప త్తేழామ్పాట్టు.— (వలమాక) నలమాక విత్యాది) నన్దాక సర్వస్వామియాయ్, ఎన్నావుక్కు నిర్వాహకనాయ్, జ్ఞానగుణఙ్గళుక్కెల్లా మాశ్రయమాయిరుక్కిఱవనై నన్దాక వేత్తుమ్ ప్రకారమ్. (వలమాక) బలమాకవుమామ్, ఆభిజాత్యత్తైయుణ్డాక్కవుమామ్, అతిలే దోష త్తైయుణ్డాక్కవుమామ్. ఇవైయన్ఱు ఉద్దేశ్యమ్. అవనై యేత్తుకై యే ఉద్దేశ్యమెన్నై. ౬౮.

అరు.— అఱుపత్తేழామ్పాట్టు.— శీరణన్ - గుణఙ్గళై యుడైయవనెన్ఱాయ్, ఞానప్పెరుమానెన్ఱిఱ విశైయిరణ్డాలుమ్ జ్ఞానగుణఙ్గళెల్లావఱ్ఱుక్కు మాశ్రయమెన్ఱిఱతు. వలమ్-పాడుకైక్కు జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాకవుమామిల్లైయాకవుమామ్. కులమ్-విలక్షణమాన ఆభిజాత్య ముణ్డాకవుమామ్, లక్షణమిన్ఱిక్కే దోషయుక్తమాకవుమామ్. నైకల్ - ఎప్పోతుమ్, ఏత్తుకైయే ఉద్దేశ్యమ్. ౬౮.

తిఱమ్మేల్ మిన్ కణ్డీర్ తిరువడితన్నామమ్
మఱన్దుమ్పుఱన్తొழామాన్దరై—ఇఱైఞ్జియుమ్
శాతువరాయ్ ప్పోతుమిన్గళెన్ఱాన్, నమను న్తన్
తూతువరైక్కూవిచ్చెవిక్కు. ౬౯.

అన్వ.— నమనుమ్ తన్ తూతువరై కూవి తిరువడితన్ నామమ్ (5) మఱన్దుమ్ పుఱమ్ తొழా మాన్దరై ఇఱైఞ్జియుమ్ (10) శాతువరాయ్ పోతుమిన్గళ్ తిఱమ్మేల్ మిన్ కణ్డీర్ శెవిక్కు ఎన్ఱాన్. (15)

అర్థము.— యముఁడు తనదూతలను బిలిచి సర్వేశ్వరుని దిరునామములను (౫) మఱచియు దేవతాన్తరములను నమస్కరించని మనుజోత్తములను నమ్రులైనమస్కరించియు (౧౦) అనుకూలులైయు వెళ్లుఁడు తప్పకుఁడని చెవ్వులోఁ జెప్పెను. (౧౪) ౧౫.

వ్యా.— అవ.— అణుపత్తెట్టామ్బాట్టు.— (తిఱమ్బేల్ మిని త్యాది) భగవత్పరిగ్రహమేబలమెన్ను మిడత్తై (౧) "స్వపురుషమభివీక్ష్య" ఎన్గిఱశ్లోక త్తిన్బడియాలే వివరిక్కిఱార్.

(తిఱమ్బేల్ మిన్ కణ్డీర్) తిఱమ్బాతే కొళ్ళుజ్గోళెన్ను మ్బాతు నాలుపత్తోలై మఱుక్కువుమామ్. (తిరువడియిత్యాది) "పరిహార మధు సూదనప్రపన్నాన్" ఎన్గిఱపడియే, స్వామియుడైయ తిరునామత్తైమఱక్కవుమామ్; దేవతాన్తరభజనమ్పణ్ణాతొ ళికై ఇవన్ ప్రపన్ననాకై యావతు. భర్తావిన్ పక్కలానుకూల్యమ్ క్రమత్తాలే పిఱక్కవుమామ్; భర్త్రన్తర పరిగ్రహమితే ఇవనుక్కు కామైక్కుడి మాన్దరై- మనుష్యరై. (ఇత్తెఙ్గె యుమిత్యాది) అవర్కళ్ నలిన్దిలో మెన్నిరుక్కిణ్ణాతు. "పాశహస్తమ్" ఎన్గిఱ క్రూరవేషత్తై త్తవిర్న్దు వినీతవేషరాయ్ అఞ్జలిప్రణామాదికళై ప్పణ్ణి ప్పోరుజ్గోళెన్గిఱార్. (నమనుమ్) (౨) "సమణితి" ఎన్నుశొల్లప్పడుకిఱవనుమ్. (తన్ తూతువరై) "స్వపురుషమ్" ఎన్గిఱపడియే. (శెవిక్కు) "కర్ణమూలే" ఎన్గిఱపడియే. అన్తరఙ్గర్క్కు వార్త్తైశొల్లానిఱ్కుచ్చెయ్ తే ప్రకాశిక్కిలెన్నాకిఱతో వెన్ఱిజ్ఞు పత్తైకొట్టుకిఱపడి. ౧౫.

అరు.— అణుపత్తెట్టామ్బాట్టు.— తిఱమ్బుతల్ - చలిక్కైయాయ్, అత్తాల్ అవన్ వార్త్తైయై మఱుక్కైయైచ్చొల్లుకిఱతు. (సమణతి) బ్రహ్మాదికళోడే సమానమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱ వనుమెన్నపడి. శెవియిలే శొల్లవేణ్డువా నెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అన్తరఙ్గర్క్కిత్యాది) వైత్తెట్టుక్కై- లిడుక్కు ళిడుక్కు ఎన్గై. ౧౫.

శెవిక్కిన్బమావతువుమ్ శెఙ్గణ్ మాల్ నామమ్
పువిక్కుమ్పువియతువే కణ్డీర్ — కవిక్కుమ్

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ ౩-౭-౧౪. (౨)

నిన్త్రైపొరుళాయ్ నిన్తానై నేర్పట్టేన్, పార్క్కిల్
మత్తైప్పొరుళుమ త్తనైయేత్తాన్. ౧౯.

అన్వ.— శెవిక్కు ఇన్నమావతువుమ్ శెప్ కణ్ మాల్ (5) నామమ్. పువిక్కుమ్ పువి అతువేకణ్డీర్. కవిక్కు (10) నిన్త్రై పొరుళాయ్ నిన్తానై నేర్పట్టేన్. పార్క్కిల్ (15) మత్తైప్పొరుళుమ్ అత్తనైయేత్తాన్. (17)

అర్థము.— చెవికి బ్రియముగానుండునది ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుని(౫) తిరునామములే. భూమిలోనుండువారికిని సుఖముగానుండుస్థలమును ఆతిరునామమే సుమీ! కవనమునకు(౧౦) సమృద్ధమైన విషయముగా మన్న శ్రియఃపతిని లభించితిని. విచారించిచూచినయెడల (౧౫) వేదార్థము సంతయే. (౧౭).   ౧౯.

వ్యా — అఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(శెవిక్కి త్యాది) యమవశ్యతైన్తై త్తవిర్క్కు మళవన్ను; శెవిక్కినియతువుమ్ పుణ్డరీకాక్షను డైయ తిరునామమ్. (పువిక్కుమ్పువియతువేకణ్డీర్) ఎనక్కొరు త్తనుక్కుమేయో? భూమియిలుళ్ళార్క్కెల్లామ్ స్థానమ్ తిరునామమ్. (కవిక్కి త్యాది) స్తుత్యనుక్కొరు పూర్త్తియిన్త్రిక్కే స్తోతా నిరప్పవేణ్డుమ్బడియన్త్రిక్కే కవిపాడుమవనుక్కు వేణ్డుమ్స్వరూప రూపగుణఙ్గళాల్ కుత్రైవత్సునిన్త్రవనై యాదృచ్ఛికమాక లభిత్తేన్. (పార్క్కిలి త్యాది) యాదృచ్ఛికమాక విస్తిక్కే యారాయ్న్దు పార్క్కిల్ వేదాన్తరహస్యము మత్తనైయే.   ౧౯.

తానొరువనాకి త్తరణియిడన్దెడుత్తు
ఏనొరువనాయెయిత్తెల్ తాఙ్గియతు—యానొరువన్
నిన్తావతికిన్త్రేనల్లేన్, ఇరునిలత్తై
చ్చెన్తాఙ్గడిప్పడు త్తశేయ్.   ౨౦

అన్వ.— శేయ్తాన్ ఒరువనాకి శెన్రు ఇరు నిలత్తై (5) అఙ్గు అడిప్పడు త్త ఏనొరువనాయ్ తరణి ఇడన్దెడుత్తు (10) ఎయిత్తెల్ తాఙ్గియతుమ్ యానొరువన్ ఇన్తా అతికిన్త్రేనల్లేన్. (15)

అర్థము.—పొట్టివాఁడైన తానొకఁడై వెళ్ళి రెండు లోకములను (౫) బరిగ్రహించినకాలమందుఁ దిరువడిక్రిందఁబడ ద్రొక్కినదియు, అద్వితీయవరాహమై భూమిని పట్టువిడిపించి (౧౦) కొమ్ముమీఁద ధరించినదియు నేనొకఁ డిప్పుఁడే తెలిసికొనలేదు. (౧౫) ౨౦.

వ్యా.— అవ.— ఎఱుపత్తామ్బాట్టు.— (తానొరువన్) వేదాన్తరహస్యమితువెన్నిరున్దపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్, నానొరుత్తనుమిన్నాకవఱిన్దతో? ప్రసిద్ధమన్నోవెన్గిఱార్.

(తానొరువనాకి) వామననాయ్. (ఇరునిలత్తిత్యాది) వామననాయ్ పరప్పానభూమియై వ్యాపిత్తు తన్నిరువడిక్కీళ్ యడఙ్గుమ్బడి యిట్టుక్కొణ్డు అచ్చేయలాలేయద్వితీయనాయ్, వరాహరూపియాయ్ ప్రళయఙ్కొణ్డభూమియై అణ్డభిత్తియిల్ నిన్ఱుమ్ బట్టువిడుమ్బడి యిడన్దెడుత్తు మహావరాహరూపియాయ్ ప్పెరియభూమియై త్తిరువెయిఱ్ఱిలేఃదేశత్తిలే ధరిత్తతుమ్ నానొరుత్తనుమిన్నాకవఱిన్దతో? ౨౦.

అరు.— ఎఱుపత్తామ్బాట్టు.— (యానొరువనిన్ఱావఱికిన్ఱేనల్లేన్) అఱికిన్ఱేనల్లె నెన్ఱు - ముఱునాన్బిల్లాయ్, అఱియాతిరుక్కిఱవ నిన్ఱాక నానొరువనుమేయన్ఱు; ఎన్ఱుమెల్లారుమఱివార్కళ్ ఎన్ఱుఅర్థమాక్కియరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రళయఙ్కొణ్డవిత్యాది)

శేయనణియన్ శిఱియన్మికప్పెరియన్
ఆయన్ తువరైక్కోనాయ్నిన్ఱ—మాయన్, అ
న్ఱోతియవాక్కతనై క్కల్లారులకత్తిల్
ఏతిలరాయ్ మెయ్ఞ్ఞానమిల్. ౨౧.

అన్వ.— శేయన్ అణియన్ మికప్పెరియన్ శిఱియన్ మాయన్ (౫) తువరైక్కోనాయ్నిన్ఱ ఆయన్ అన్ఱు ఓతియ వాక్కతనై (౧౦) కల్లార్ ఉలకత్తిల్ మెయ్ ఞానమ్ ఇల్ (౧౫) ఏతిలరామ్. (౧౬)

అర్థము.— దూరస్థుఁడును సమీపస్థుఁడును మిక్కిలిగొప్పవాఁడును మిక్కిలి సులభుఁడును ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడును (౫) ద్వారకానాథుఁడునై నెంచేసియున్న గోపాలుఁడు భారతయుద్ధసమయమందు ప్రసాదించిన చరమశ్లోకము (౧౦) నభ్యసించనివారు లోకమునందు యథార్థ జ్ఞానము లేనివారై (౧౫) శత్రువులగుదురు. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తోరామ్పాట్టు.— (శేయణ్) ప్రళయజ్యోణభూమియై యెడు త్తు రక్షి త్తులతియాతిరున్దవళ వేయో ? సంసారప్రళయ త్తిల్ నిన్ఱు మెడుక్క అవనరుళిచ్చెయ్‌తవా త్తైయై త్తాన తియప్పెత్తోమో వెన్గిఱార్.

(శేయన్మికప్పెరియర్)(౧)"యతో వాచోనివ ర్త న్తే"ఎన్ఱువాఙ్మనస్సుక్కళుక్కు నిలమల్లాతపడియాలే బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ దూరస్థనాయిరుక్కుమ్. (శితయననియణ్) సంసారికళుక్కు మిప్పారుకాకప్పిఱన్దుఅనుకూలర్క్కు అణ్ణియనాయిరుక్కుమ్. (ఆయనిత్యాది) అణ్ణియనానమైక్కు ఉదాహరణమ్. ఇఙ్డై యనాయ్ శ్రీమద్ద్వారకైక్కునిర్వాహకనాయ్, ఒరు క్షుద్రనుక్కుత్తోఱ్కవల్ల ఆశ్చర్యగుణత్తైయుడైయవణ్ తేర్ త్తట్టిలేనిన్ఱు "ఉన్నుడైయసకల*ధూరుక్కుమ్‌నానేకడవేన్. నీశోకిక్కవేణ్డా"ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్‌తవార్ త్తైయై త్తఙ్జమాకనినైత్తిరుక్కైక్కడియాన తత్త్వజ్ఞానమిన్ఱిక్కే ఈశ్వరణ్, (౨)"తానవహం ద్విషతఃక్రూరాన్" ఎన్ఱు నినైక్కుమ్పడి శత్రుక్కళాయ్, తాఙ్గళుమ్ కృష్ణనైక్కళుక్కు శత్రువెన్ఱు మిరుప్పర్కళ్. ౭౧.

అరు.—ఎழுపత్తోరామ్పాట్టు.— క్షుద్రణ్ - జరాసన్ధణ్. ఉలకత్తు మెయ్ఞానమిల్ వతిలరాయ్ కల్లారెన్ఱపడి. ౭౧.

ఇల్లఱమిల్లేల్ తుఱవఱమిల్లెన్నుమ్
శొల్లఱమల్లనవుమ్‌శొల్లల్ల—నల్లఱమ్
ఆవనవుమ్ నాల్వేతమా త్తవముమ్, నారణనే
ఆవతీతన్ఱెన్పారార్. ౭౨.

అన్వ.— ఇల్లఱమ్ ఇల్లేల్ తుఱవఱమ్ అల్లనల్ఆఱమ్ ఇల్ఎన్నుమ్ (5) శొల్ శొల్లల్ల. నల్ఆఱమ్ఆవనవుమ్ నాల్ వేతమ్ మా (10) తవముమ్ నారణనే ఆవతు ఈతు అన్ఱు (15) ఎన్పారార్. (16)

(౧) తైత్తిరీయోపనిషత్-ఆనన్దవల్లి. * ధూరుక్కు-భారమునకు. (౨) గీతై-౧౬-౧౯.

అర్థము.— గృహస్థధర్మమైనకర్మయోగమును అదికాని తన్నిరపేక్షమైనజ్ఞానయోగమును తక్కినభక్తియోగము నుపాయములని(౧౪) చెప్పెడిప్రమాణము లోకమాటలుకావు. మంచియుపాయములై నజ్ఞానభక్తులును నాల్గువేదములయందుఁజెప్పఁబడిన గొప్ప(౧౦) తపస్సైనకర్మయోగమును నారాయణునియనుగ్రహముచేతనే ఫలప్రదమగును. ఇది కాదని (౧౫) చెప్పువారెవరు? (౧౬) ౭౨.

వ్యా.— అవ.— ఎఴుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (ఇల్లఱమ్) సీరోతిసీరాకిల్ ఇతుక్కుప్పారుళ్ శొల్లుమెన్న చొల్లుకిఱార్.

(ఇల్లఱమిల్లేల్) కర్మయోగమన్ఱాకిల్; ప్రవృత్తిధర్మమన్ఱాకిలెన్ఱుమామ్. (ఞానమిల్లెన్నుమ్‌శొల్)నివృత్తిధర్మఘ్ స్థానమెన్నుమతు ప్రమాణమ్. జ్ఞానయోగమెన్ఱుమామ్. (అఱమల్లనవుమ్‌శొల్లల్ల) అల్లాతధర్మఙ్గళైవిధిక్కుమవై ప్రమాణఙ్గళుమన్ఱు. అల్లాతధర్మఙ్గళెన్ఱితుమ్ కర్తృత్వ ఫలాభిసన్ధిరహితమాక అనుష్ఠిక్కప్పడుమ్ కర్మఙ్గళెన్ఱిక్కే. ఇతిహాసపురాణఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱనామసఙ్కీర్తనాదికళాకవుమామ్. "శొల్లఱమల్లన"వెన్ఱు పదచ్ఛేదమానపోతు ప్రమేయపరమ్. "ఇల్లెన్నుమ్‌శొల్" ఎన్ఱపోతు ప్రమాణపరమ్. (నల్లఱమావనవుమ్) ఫలాభిసన్ధి రహితమాన కర్మఙ్గళ్, ఇతిహాసపురాణఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱ నామసఙ్కీర్తనఙ్గళ్. (నాల్వేతమా త్తవముమ్) పూర్వభాగత్తిల్ శొన్న కర్మయోగమ్. ఇవైయెల్లామ్ నారాయణప్రసాదమడియాక. ఇతరధర్మఙ్గళై చొల్లుకిఱతు ప్రమాణఙ్గళన్ఱెన్ఱు నీర్ శొల్లుకిఱతెత్తాలే యెన్నిల్, అవై ఫలప్రదఙ్గళాహ్యైతు భగవత్ప్రసాదమ్ వేణ్డుమ్; భగవాన్ ఉపాయమామిడత్తిల్ అవై సహకరిక్క వేణ్డావెన్నుమ్ ప్రమాణబలత్తాలే శొల్లుకిఱేన్. (ఆవతీతన్ఱెన్బారార్) అల్లాతవై పోలన్ఱిక్కే ఉపాయమాకవశక్తాన విత్తైయన్ఱెన్న వల్లారుణ్డో. ౭౨.

అరు.—ఎఴుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఇల్లఱమ్- గృహస్థర్ పణ్ణుకిఱధర్మమ్; కర్మాదికళెన్ఱపడి. సీల్ తెరియాతు. అనాలుమ్ మోక్షోపాయమాన. కర్మాదికళై ప్రతిపాదిక్కిఱప్రమాణఙ్గళుమ్ తత్ప్రమేయమాన గార్హస్థ్యాది ధర్మఙ్గళుమాన విశ్వైప్రమాణఙ్గళుమన్ఱు. ఇని ప్రమాణమ్ చరమశ్లోకమే; తత్ప్రమేయముమ్ సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వరనేఎన్ఱు పాట్టుక్కుత్తాత్పర్యమ్. పదన్దోఱుమ్ తెరిన్దాల్ కణ్డుకొళ్వతు. ౭౨.

ఆ.రేయతేవారనైత్తులకు ముణ్డుమిళ్న్ద
పేరాళియాన్తన్ పెరుమైయై—క్కార్ శెఱిన్ద
కణ్డత్తానెణ్ కణ్ణాన్ కాణార్, అవన్వైత్త
పణ్డైత్తానత్తిన్పతి. ౭౩.

అన్వ.— అనైత్తుఉలకుమ్ ఉణ్డు ఉమిళ్న్త పేర్ ఆళియాన్ తన్ (5) పెరుమైయై ఆఱివార్ ఆర్. శెఱిన్ద కార్(10) కణ్డత్తాన్ ఎణ్ కణ్ణాన్ అవన్ వైత్త పణ్డై(15) త్తానత్తిన్ పతి కాణార్. (18)

అర్థము.— ఎల్లలోకములను భక్షించి క్రక్కిన గొప్ప సుదర్శనముగలశ్రీకృష్ణుని (౫)మహిమను తెలిసికొనదగినవా రెవరు? దట్టమైన నలుపు(౧౦)కంఠమందుగలరుద్రుడు నెనిమిదినేత్రములుగలబ్రహ్మయు నాశ్రీకృష్ణుడు సాధించియుంచిన అనాదియైన(౧౫)పరమపదమునకుపాయంబైన చరమశ్లోకము నెఱుంగరు. (౧౮) ౭౩.

వ్యా.— ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (ఆరేయతేవార్) ఇప్పాట్టైయుమ్ భట్టరరుళిచ్చెయ్ తార్. (ఆరేయిత్యాది) సకలలోకత్తైయుమ్ వయిత్తిలేవైత్తు వెళినాడుకాణ ఉమిళ్న్ద పెరియవనుడైయ నైరపేక్ష్యత్తై యారఱివార్? ఇవనుడైయ పెరుమైయై ప్పరిచ్ఛేదిక్కవల్లారారెన్ఱుమామ్. (అవనిత్యాది) అవనెన్ఱుముణ్డాక్కివైత్త పరమపదత్తై నీలకణ్ఠనుమ్ అష్టనేత్రనాన బ్రహ్మావెన్గిఱవర్ కళాల్ కాణప్పోకాతు.(౧) "కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్" ఎన్గిఱవనుపాయభావమివర్ కళాల్ అఱియప్పోకాతెన్ఱుమామ్. ౭౩.

అరు.—ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (పణ్డైత్తానత్తిన్పతి) పణ్డైత్తానమ్ ఎన్ఱుము ణ్డాయిరుక్కిఱ పరమపదమాతల్. పతి-పథియాయ్, పన్థావెన్ఱాయ్, వళి ఉపాయిమాకైయాలే సనాతన ఉపాయమెన్నుతల్. ౭౩.

పతిప్పకైఞర్ క్కాళ్ఱాతు పాయ్తిరైనీర్ప్పాళి
మతిత్తడైన్దవాళరవన్ఱన్నై—మతిత్తవన్ఱన్
వల్లాకత్తేఱ్ఱియమామేని మాయవనై
అల్లాతొన్ఱేత్తాతెన్నా. ౭౪.

(౧) భారతమ్-సభా-౩౮-౨౩.

అన్వ.— పతిపకై ఇర్ కళ్ ఆఱ్ఱాతు పాయ్ తిరై నీర్(8)పాழி మతిత్తు అడైన్ద వాళ్ అరవణైమేల్ (10) మతిత్తు అవర్ ... వ ... అకత్తు ... ఏయ (15) మా మేని మాయవనై యల్లాతు ఒన్ఱు ఎణ్ణా (20) ఎత్తాతు. (21)

అర్థము — సహజశత్రువైన పెరియతిరువడి కెదురుగ నిలుచుటకుఁగూడసహింపక విశాలమై యలలుకొట్టుచున్న జలముగల (౮) సముద్రమువలెచల్లనైనతనశయ్యను రక్షకముగాదలఁచి పొందిన తేజస్సుగల సుముఖుఁడనియెడిసర్పము (౧౦) నాదరించి యా పెరియతిరువడియొక్క బలిష్ఠమైన తిరుమేనుయందే యెక్కించినవాఁడును (౧౫) గొప్ప తిరుమేనుగలవాఁడును నాశ్చర్యభూతుఁడును నైనశ్రియఃపతినిదప్ప వేఱొకదేవతను నానాలుక (౨౦) స్తోత్రముఁజేయదు. (౨౧) ౨౪

వ్యా.—ఎழுపత్తునాలామ్పాట్టు.—(పతి)(౧) "నకుమామిక దాచన"(౨) "నత్యజేయం కథఞ్చన" ఆశ్రితర్ పక్కల్ అపకారమ్పణ్ణినారై ఒరుకాలుమ్ పోతేనెన్నవాన్ఱైక్కుమ్ మిత్రభావము డైయారై మహారాజర్ తొడక్కమానార్ విడవరిలుమ్ విడేనెన్నవాన్రై క్కుమ్ అవిరుద్ధమాకచ్చేయ్ తరుళినపడి - సుముఖనెన్గిఱ సర్పత్తై ఆమిషమాక త్తిరువడిపాతాళత్తిలే తేడిచ్చెల్లుకిఱపడినై యఱిన్దు, అతువుమ్ కణ్వాళర్ న్దరుళుకిఱతిరుప్పళ్ళిక్కట్టిలై క్కట్టిక్కొణ్డుకిడక్క, తిరువడియుమ్ శ్రీపాదన్గళువార్ కొల్లుమ్వాన్ఱైకళైచ్చోల్ల, ఇస్సర్పత్తై త్తిరువడికై యిలే కాట్టిక్కొడుత్తు త్తిరువడియై యిట్టు ప్పాపిప్పిత్తతు. ఇవనై యవర్ కైక్కొళ్ళప్పెఱుకైయాలే ఇరణ్డర్థముమ్ జీవిత్తతు,

(పతిప్పకై ఇర్ కాల్ ఆఱ్ఱాతు) సహజ శత్రువాన తిరువడిక్కిఱై అవర్ బలమ్ పొఱుక్కమాట్టాతు. (పాయ్ తిరై నీర్ పాழி) పరన్దతిరైయై యుడైత్తాన కడల్ పోలే తిరుప్పళ్ళిక్కట్టిల్. ఓరోయుగత్తిలే ఓరోవిడఙ్గళిలే ఎల్లావిబ్బఱక్కణ్డుమాకైయాలే తిరుప్పాఱ్కడల్ తన్నిలేయాకవుమామ్. (మతిత్తడైన్ద) శరణాగతరొరుతలైయానాల్ పిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాళ్వానాన అసాధారణ పరికరన్ఱైవిట్టుమ్

(౧) (౨) శ్రీరామాయణమ్ యుద్ధ-౧౮-౩.

రక్షిప్పానోరువనెన్రుమ్ నిశ్చయి త్తైన్ద. (వాళరవన్) శరణ్యర్ అఙ్గీకరిప్పతుక్కుమున్నే అవనుడైయ శీలవత్తైయాలే తన్ కార్యన్తాన్ క్కట్టిక్కైక్కుపిఱన్ద ఒళి (౧) "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్" ఎన్నుమ్బడి.(వతిత్తు) నెఞ్జిలేకొణ్డుఎన్నుమ్బడియే శరణాగతనాకనినైత్తు. (అవనిత్యాది) తిరువడితానే ప్రసన్ననాయ్ త్తన్ తోళిలే ధరిక్కుమ్బడిపణ్ణి యన్గలే నిఱమ్బెఱ్ఱు కృతకృత్యనాయ్ ఆశ్చర్యయుక్తనాన ఈశ్వరనై యొళ్ళియ వేఱొన్తై యేత్తాతెన్నా. వేఱొన్ఱైత్తు దేవతాన్తరఙ్గళ్ పక్కల్ అనాదరమ్. ౨౮.

అరు.—ఎఱుపత్తునాలామ్బాట్టు.— పలిప్పాకై పళీపళీయాక వరుకిఱ శాత్రవమ్. పరబలమ్బాశే తిరువడిక్కు విహితమానపిం౦నై. ౨౮.

నాకొణ్డుమానిడమ్బాడేన్, నలమాక
త్తీక్కొణ్డశెఞ్జడైయాన్ శెన్రు, ఎన్రుమ్—పూక్కొణ్డు
వల్లవాఱే త్తమకిఱ్ఱాత, వైకున్ద
చ్చెల్వనార్ శేవడిమేల్ పాట్టు. ౨౯.

అన్వ.— తీక్కొణ్డ శెమ్ శడైయాన్ నలమాక పూ (5) కొణ్డు శెన్రు ఎన్రుమ్ వల్లవాఱు ఏత్త (10) మకిళాత వైకున్దమ్ శెల్వనార్ శే అడిమేల్ పాట్టు (1౬) నాకొణ్డు మానిడమ్ పాడేన్ (18)

అర్థము.— అగ్నివలె నెఱ్ఱనైన జటలుగలరుద్రుఁడు తగిన పుష్పముల (౫) నెత్తుకొని వెళ్ళి యెల్లప్పుఁడును దనశక్తికొలఁది స్తోత్రముఁజేయ (౧౦) (నదిరొక పెద్ద గాదలఁచి) సంతోషింపని వైకుణ్ఠనాథుని సుందరమైన తిరువడిమీఁద పాశురములను జెప్పెదు (౧౫) నాలుకతోఁడ మనుజులను బాడను (౧౮) ౨౯.

వ్యా.— ఎఱుపత్తైన్దామ్బాట్టు— (నాకొణ్డు మానిడమ్బాడేన్) అవనైప్పాడక్కడవ నావైకొణ్డు క్షుద్రమనుష్యరైప్పాడేన్) (తీక్కొణ్డశెఞ్జడైయాన్) అగ్నిపోలేశివన్ద జడైయైయుడైయవన్, అన్నిక్కే, (౨) "అనల్ కొణ్డ యేఱియ" ఎన్గిఱపడియే అగ్నియై

(౧) శ్రీరామా-యుద్ధ ౧౭.   (౨) ముతల్ తిరువన్దాది-౯౭

యుమ్ ధరిత్తు చ్చివన్దజజ్జైయైయు ముడైయ నెన్నుమామ్. (శెన్నిత్యాది) తానే శెన్ను పుష్పాద్యుపకరణజ్గళై క్కొణ్డు కాలమెల్లామ్ సదృశమాక త్తన్ శ క్తియుళ్ళ వళవుమ్ స్తుతిక్క. (మకిళ్న్దాతవిత్యాది) పరమపద త్తిలైశ్వర్యత్తై యుడైయనాకైయాలే తున్దరాన ఇవర్ కళే త్త అవికృత నాయిరుక్కుమవ నుడైయ తిరువడికళిల్ పాటైక్కొణ్డు మనుష్యరై ప్పాడేన్. ౨౫.

> పాట్టుముత్తైయుమ్ పడుకత్తైయుమ్బల్ పొరుళుమ్
> ఈట్టియతీయు మిరువిశుమ్బుమ్—కేట్ట
> మనువుమ్ శురుతిముత్తైనాన్గుమ్, మాయన్
> తనమాయైయిలప్పట్టతఱ్పు. ౨౬.

అన్వ.— పాట్టుమ్ ముత్తైయుమ్ పడుకత్తైయుమ్ పల్ పొరుళుమ్ (5) ఈట్టియ తీయుమ్ ఇరు విశుమ్బుమ్ కేట్ట (10) మనువుమ్ శురుతి ముత్తైనాన్గుమ్ మాయన్ తనమాయైయిల్ (15) పట్ట తఱ్పు. (17)

అర్థము.— పాశురములును గానమును మునుపుజరిగినచరిత్రములను బ్రతిపాదించెడి రామాయణాదులును అనేక విషయములను దెలిపెడిపురాణములును (౫) చేర్చిన యగ్నియు విశాలమైన యాకాశమును ఆప్తమైనదిగావినబడిన (౧౦) మనుస్మృతియు వ్రాయఁబడక సేవింపఁబడుచున్న నాల్గువేదములును ఆశ్చర్యశక్తిగలసర్వేశ్వరునియొక్క సంకల్పముచేఁ (౧౫) గలిగినతత్త్వములు. (౧౭) ౨౬.

వ్యా — ఎళుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (పాట్టుమిత్యాది) ఇప్పడి పురాణజ్గళాల్ పరక్కచ్చొల్లప్పట్ట అర్థజ్గళ్, కారణమాన అగ్ని, వ్యాపకమాన ఆకాశమ్, (౧) "యద్వై కిఞ్చ మనురవదత్తద్భేషజమ్" ఎన్ను శ్రుత్యాదికళిల్ ఆప్తతమనాక క్కేట్టమనువుమ్, ఎన్ను మోతువిత్తు ప్పోలుకిఱ నాలువేదముమ్ ఇవై యెల్లా మాశ్చర్యభూతన్ సఙ్కల్పత్తిలే యుణ్డాన ఉణ్మైయుడైయ. ౨౬.

---

(౧) యజుర్వేదమ్-౨-౨.

అరు.— ఎழுపత్తాఱాప్పాట్టు.—పాట్టుమ్-అరుళిచ్చెయలుమ్, మున్నైయుమ్-శ్రీరామాయణముమ్, పడుకతైయుమ్-మహాభారతాదిపురాణఙ్గళుమ్, పల్ పొరుళుమ్-ఇవఱ్ఱాల్ ప్రతిపాదిక్కప్పడు అర్థవిశేషఙ్గళుమ్. తత్వప్పట్టు-సత్తైయాయ్ ఉణ్ణైయైయుడైత్తెన్నపడి.

తత్త్వనెన్నై త్తానఱియానేలుమ్, తడఙ్కడలై
క్కల్కొణ్డుతూర్త్తకడల్వణ్ణన్—ఎన్ఙొణ్డ
ఎవ్విన్నైయుమ్నీఙ్గ విలఙ్గామనమ్వైత్తాన్
ఎవ్విన్నైయు మాయుమాల్ కణ్డు. ౨౨.

అన్వ.— తాన్ ఎన్నై తత్వు అఱియానేలుమ్ తడమ్ (5) కడలై కల్ కొణ్డు తూర్త్త కడల్ వణ్ణన్ (10) ఎన్ కొణ్డ ఎవ్వినైయుమ్ నీఙ్గ కణ్డు(15) మనమ్ విలఙ్గా వైత్తాన్. ఎవ్వినైయుమ్ మాయుమ్. (20)

అర్థము.— సర్వజ్ఞుఁడైనతాను నన్ను యథార్థముగా నెఱుఁగకున్నను విశాలమైన (౫) సముద్రమును ఱాళ్ళతోఁ బూడ్చిన సముద్రమువంటి తిరుమేనుగలసర్వేశ్వరుఁడు (౧౦) నన్ను చుట్టుకొనిన సమస్తపాపములును విడుచునట్లు గటాక్షించి(౧౫) నామనస్సు నితరవిషయములయందుఁ బ్రవేశింపకుండఁ జేసిపెట్టెనుగాన సమస్తపాపములును నశించును. (౨౦) ౨౨.

వ్యా.— ఎழுపత్తేழாమ్పాట్టు.— (తత్వేత్యాది) ఎన్నైయుళ్ళపడియఱియానాకిలుమ్. (తడఙ్కడలై యిత్యాది) అరియతుశెయ్యుమవన్. ఆழ்క్కడవ కల్లైక్కొణ్డు నీరిలే అణైకట్టినవన్. (ఎన్ఙొణ్డ విత్యాది) నానురుమాయుమ్బడి ఎన్నై గ్రసిత్త మహాపాపముమ్ నశిక్కుమ్బడి వేఱొరువిడత్తిల్ పోకాతపడి తిరువుళ్ళత్తాలేకొణ్డు ఎన్బక్కలిలే మనస్సై వైత్తాన్. ఆతలాల్ పాపమెన్ను శొల్లప్పడుకిఱవై యడైయమాయుమ్. ౨౨.

అరు.— ఎழுపత్తేழாమ్పాట్టు.— తత్వు - ఉణ్మై, ఎన్నై-అభిముఖ్యాదికళుమిన్ఱిక్కే-దోషభూయిష్ఠనానవెన్నై. అఱియానేలుమ్-అఱియాతే. ఇప్పడిసర్వజ్ఞనాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ దోషప్పారామల్ విషయీకరిప్పతే! ఇతెన్న అఘటితఘటనాసామర్థ్యమెన్నిఱార్ (తడఙ్గడలిత్యాది). ఎన్ఙొణ్డ- ఎన్నైగ్రసిత్తుక్కొణ్డ. ఎవ్వినైయుమ్ నీఙ్గక్కణ్డు విలఙ్గామనమ్ వైత్తాన్. అల్-అశైయాల్. ఎవ్వినైయుమాయుమెన్నపడి. ౨౨.

కణ్డువణఙ్గినార్క్కెన్నాఙ్గొల్, కామనుడల్
కొణ్డతవత్తార్కు ఉమైయుణర్త్త — వణ్డలమ్బుమ్
తారలఙ్గల్నీణ్ముడియాన్పెయరే కేట్టిరున్దు, అ
ఙ్గారలఙ్గలానమైయాలాయ్న్దు. ౨౧.

అన్వ.— కామన్ ఉడల్ కొణ్డ తవత్తార్క్కు ఉమై (5) ఉణర్త్త వణ్డు అలమ్బుమ్ తార్ అలఙ్గల్ (10) నీళ్ ముడియాన్ పెయరే కేట్టు ఇరున్దు (15) అఙ్గు ఆర్ అలఙ్గలానమైయాల్ ఆయ్న్దు కణ్డు (20) వణఙ్గినార్క్కు ఎన్నాఙ్గొల్. (22)

అర్థము.— మన్మథుని శరీరమును బోఁగొట్టిన తపస్సుగలరుద్రునికి పార్వతి (౫) యుపదేశింప, తుమ్మెదలు సంచరించుచున్న తిరుత్తుళాయిపుష్పగుచ్ఛములతోఁగట్టిన మాలచే నలంకృతమైన (౧౦) దీర్ఘ కిరీటముగలసర్వేశ్వరుని యొక్క తిరునామములను విని తానియందుమగ్నుఁడైయుండి (౧౫) యప్పుడారుద్రుఁడు వాడినమాలెపలెఁజరవశుఁడగు టచేత విచారించి సర్వేశ్వరుని సేవించి (౨౦) నమస్కరించినవారి కేమగును? (౨౨) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఎఙ్గుమ్ తైట్టామ్పట్టు.— (కణ్డు) అభిమతవిషయత్తిలే ప్రావణ్యత్తై విట్టు తవత్తై యునఙ్గనాక్కినవర్ నెఞ్జు ఉడ శ్రవణమాత్రత్తిలే పరవశనానపడి కణ్డాల్ ఇవ్వస్తువై సాక్షాత్కరిత్తు ప్రణామాదికళై ప్పణ్ణినార్కు ఎత్తనైనన్మై పిఱవాతెన్గిఱార్.

(తవత్తార్క్కు) తపస్సుక్కు ఫలమ్ ఒరుత్తనుడైయ హింసైయాన్పడినెఞ్జుతిణ్ణియనానవనుక్కు. (ఉమైయుణర్త్త) ప్రాసఙ్గికమాక భగవద్గుణఙ్గళై క్కేట్టు శిష్యాచార్యక్రమమ్మాఱాడియవళ్ వాయిలే తాన్ కేట్టు. (వణ్డిత్యాది) మధువెళ్ళత్తిలే వణ్డుకళ్ అలైయానిన్ఱ తిరుత్తుళాయ్ మాలైనైయుమ్ ఆధిరాజ్యసూచకమాన ముడినైయుముడైయ సర్వేశ్వరన్ తిరునామఙ్గళై యే కేట్టు నెఞ్జాలేయనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డిరున్దు. (ఆరలఙ్గలానమైయాల్) అలఙ్గలెన్ఱు అదైవాయ్ పారవశ్యత్తై చ్చొన్నపడి. ౨౧.

అరు.— ఎఙ్గుమ్ పత్తైట్టావ్పట్టు.— అవతారిక్కైయిలే ముతల్ పదత్తుక్కర్థమాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అభిమతవిషయేత్యాది). హిమవత్పార్వతియిలే రుద్రన్ తపస్సు పణ్ణి పార్వతిపరిచర్యైపణ్ణుకిఱవళివిలే మన్మథన్ వన్దుఇరువరుక్కుమ్ సఙ్గత్తైప్పిఱప్పిక్క,

అప్పొళుదిలే తనక్కు కుత్తైక్కియాలే నెఞ్జైయిల్ కణ్ణైత్తిన్దు పార్క్క, అప్పోదు అవన్గళ్ నాన్గావెన్ఱు ఎడి. ఉణర్త్త- రుద్రన్ ధ్యాన పరనాయిరుక్క అప్పోదు పార్వతి "సర్వేశ్వరు క్కముపాస్యనాయిరుక్క ఉమక్కు ధ్యానత్తుక్కు విషయముణ్డో" వెన్ఱు కేట్క, అవన్ భగవత్గుణఙ్గళై అనుసన్ధిక్కుమ్బోల్లి "నమక్కుముణ్డుకాణ్" ఎన్ఱిడుపట్టాన్. అవన్ శొన్నా నాన్ఱుమ్ ఇవనుడైయ తర్క్కేట్టు. నీర్ముక్తియాన్ తన్ పెయరాలే అయ్న్దిపర్ అక్కాలఙ్గళ్ ఆనవైయాల్ కణ్డువణఙ్గినార్క్కు న్నాఙ్గో లెన్ఱవ్వాయమ్. ౭౮.

ఆన్ఱుకొణ్డాతి పెరుమానై, అన్బినాల్
వాయ్న్దమన త్తిరుత్తవల్లార్కళ్ —ఏయ్న్దతమ్
మెయ్కున్దమాక విరుమ్బువరే, తాముదమ్
వైకున్దజ్ఞాణ్బర్ఱెన్దు. ౭౯.

అన్వ.— ఆది పెరుమానై అన్బినాల్ అయ్న్దుకొణ్డు వాయ్న్ద (5) మనత్తు ఇరుత్తవల్లార్కళ్ తాముమ్ తమ్వైకున్దమ్ (10) విరైన్దు కాణ్బార్. తమ ఏయ్న్ద మెయ్ (15) కున్దమాక విరుమ్బువర్. (17)

అర్థము.— జగత్కారణుఁడైన సర్వేశ్వరుని ప్రేమతో ననుసంధించుకొని తగిన (౫) మనస్సునందు నిలుప శక్తిగలవారు తాము తమ శ్రీవైకుణ్ఠమును (౧౦) వేగముగ సేవింతురు. తమతోఁ జేరియున్న యీశరీరమును (౧౫) వ్యాధివలెఁ (పరిహరింపదగినదిగా) దలఁచెదరు. (౧౭) ౭౯.

వ్యా.— అవ.— ఎమ్బెరుమానైప్పెఱ్ఱవర్గళ్ తామ్బట్టు.— (అయ్న్దు) భగవద్విషయత్తిలే రుచియుడైయవర్కళ్ అవనై యేకాన్తమాయనుభవిక్కలామ్ దేశమ్ పరమపదమెన్ఱాప్పోలే అతుక్కుక్కాట్టాయిరుక్కుమ్ శొల్లలామ్బడి అభిమానిత్తశరీరత్తై (౧) "శరీరం వ్రణవత్పశ్యేత్" ఎన్నుమ్బడియే నోయాక విరుమ్బువర్కళెన్గిరాన్.

(అయ్న్దిత్యాది) జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరనై ప్రేమత్తాలే యనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డు ఇరుత్తుకైక్కు యోగ్యమాన నెఞ్జైయుడైయవర్కళ్. (ఏయ్న్దతమ్మెయ్) "స్థూలోహం కృశోహమ్" ఎన్ఱు తానాకచ్చొల్లలామ్బడియాన శరీరత్తై. కున్దమాక-నోయాక. ౭౯.

(౧)

అరు.— ఎఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఏయ్న్ద) ఏయ్న్దై - పొరున్దియవాయ్ పిరిత్తుక్కాణప్పోకాతే తానేఎన్నలామ్పడి పొరున్దియిరుక్కై. మనత్తిరుత్తవల్లార్కళ్ తామ్, తమ్మై కన్దమ్- తమక్కు ఏకాన్తభోగయోగ్యమాన పరమపదత్తై విరైన్దుకాణ్బారాక మెయ్కన్దమాకవిరుమ్బువరెన్ఱవాఱు. ౬౯.

విరైన్దడైమిన్ మేలొరునాళ్ వెళ్ళమ్పరక్క
క్కరన్దులకమ్ కాత్తళిత్తకణ్ణన్—పరన్దులకమ్
పాడినవాడినకేట్టు, పడునరక
వీడినవాశల్కతవు. ౭౦.

అన్వ.—పరన్దు ఉలకమ్ ఆడిన పాడిన కేట్టు (5) పడు నరకమ్ వాశల్ కతవు వీడిన. (10) మేలొరునాళ్ వెళ్ళమ్ పరక్క ఉలకమ్ కరన్దు (15) కాత్తు అళిత్త కణ్ణన్ విరైన్దు అడైమిన్. (20)

అర్థము.— సంచరించి యుత్కృష్టులై నృత్యముఁజేసినవారు గానముఁజేసినతిరు నామములను విని (అందఱునుజ్జీవించిరిగాన) (౫) పాడైన నరకముయొక్క వాకిటి తలుపులు తీసివేయఁబడెను.(౧౦) మునుపొకకాలమందుఁ బ్రళయార్ణవము వ్యాపింప లోకములను దనగర్భమునందుఁదాఁచి (౧౫) వ్యసనమునుబోఁగొట్టి రక్షించిన శ్రీకృష్ణుని శీఘ్రముగఁ బొందుఁడు. (౨౦) ౭౦.

వ్యా.—ఎణ్బతామ్పాట్టు.—(విరైన్దు) (మేలిత్యాది) మున్బు ప్రళయమ్వరుకిఱతెన్ఱు లోకత్తైవయిత్తిలేవైత్తు ప్రళయత్తేడివన్దాలుమ్ అత్తైపోతునైరియాతపడి మత్తేత్తుక్కాత్తురక్షిత్త కృష్ణనైవిరైన్దడైయుఙ్గోళ్. ఉలగమెన్ఱు - ఉత్కృష్టరైచ్చొల్లుకిఱతు. (పరన్దిత్యాది) పరన్దు ఉత్కృష్టరాయ్ ఆడినవర్కళ్ పాడిన తిరునామఙ్గళైక్కేట్ట నరకత్తువాశల్కళిల్ కతవువాఙ్గిప్పోకట్టన. అన్ఱిక్కే, నరకత్తు వాశల్కళిల్ పిడుఙ్గిప్పోకట్టకతవుకళై నాట్టి(౧)"మునియాతుమూరిత్తాళ్ కోమిన్" ఎన్నుమ్పడియే విరైన్దడైయుఙ్గోళెన్ఱుమామ్. కణ్ణనెన్ఱతు - కణ్ణనైయెన్ఱపడి. ౭౦.

---

(౧) ముతల్ తిరువన్దాది-౭౭.

నాన్ముక న్తిరువన్దాది, ౨౧-పా, కతవు. ౨౩-పా, కలన్దాన్. ౨౪

అరు.— ఎణ్బత్తొమ్బట్టు.— "కణ్ణనైవిరైన్దడైమిన్" ఎన్ఱుభిన్నక్రియైయాలుమ్, "కణ్ణనైప్పాడినఆడినకేట్టునరకవాశలిల్ పీడినకతవుకళైవిరైన్దడైమిన్" ఎన్ఱుఏకక్రియైయాలుమ్. ఇత్తాల్నరక మ్పాళ్ త్తతెన్నుతల్, పోక్కువరత్తిల్లాతపడి వాశలైయడైయుఙ్గో ళెన్నుతల్, ఇరణ్డుతాత్పర్యమ్. ౨౦.

కతవుమనమెన్ఱుమ్ కాణలామెన్ఱుమ్
కుత్తైయుమ్వినైయావితీర్న్దేన్—విత్తైయాక
నఱ్ఱమిళై విత్తియెన్నుళ్ళత్తై నీవిళైత్తాయ్
కఱ్ఱమొళియాకిక్కలన్దు. ౨౧.

అన్వ.— కఱ్ఱ మొళియాకి నీ కలన్దు ఎన్నుళ్ళత్తై (5) నల్ తమిళై విత్తైయాక విత్తి విళైత్తాయ్ (10) మనమ్ కతవుఎన్ఱుమ్ కాణలామ్ఎన్ఱుమ్ కుత్తైయుమ్ వినైఆవి (15) తీర్న్దేన్. (16)

అర్థము.— నేనభ్యసించిన శబ్దములకు ప్రతిపాద్యుఁడవై నీవు చేరి నామనస్సును (౫) మంచి ద్రావిడభాషను విత్తనముగాఁ జల్లి పండించితివి. (౧౦) మనస్సు ప్రతిబంధకమనియు సాక్షాత్కారహేతువనియు భ్రమించుచున్న నాదుర్బుద్ధిని (౧౫) బోఁగొట్టుకొంటిని. (౧౬) ౨౧.

వ్యా.— ఎణ్బత్తొరామ్బట్టు.—(కతవిత్యాది)(౧)"మనఏవ మనుష్యాణాం కారణంబన్ధమోక్షయోః" ఎన్నుమ్బడియే భగవద్విషయత్తైక్కిట్టామైక్కు క్కతవు మనస్సెన్ఱుమామ్. కాణ్గైక్కుప్పరికరమ్ మనస్సెన్ఱుమామ్. (కుత్తైయిత్యాది) తడుమాఱ్ఱమాన తోన్ఱిల్ తవిర్న్దేన్. (విత్తైయాకవిత్యాది) తడుమాఱ్ఱ న్తిరుక్కైక్కు చ్చొల్లుకిఱతు.

అరు.— ఎణ్బత్తొరామ్బట్టు.— మనస్సుబన్ధ మోక్షఙ్గళుక్కు ప్పొతువెన్ఱిన్ద ఆత్మావినుడైయ తడుమాఱ్ఱత్తై ప్పణ్ణక్కడవతానకరత్తై త్తవిర్న్దేన్. కుత్తై-ఆశైవాయ్ తడుమాఱ్ఱుకిఱవినైయెన్ఱపడి. (కఱ్ఱమొళియాకిక్కలన్దువిత్తైయాక నఱ్ఱమిళై విత్తియెన్నుళ్ళత్తైనీవిళైత్తాయ్)ఇతుపాపమ్పోక్కైక్కు హేతు; నీతానేకవిరూపమాయ్ నెఞ్జిలేకలన్దుతమిళైవిళైత్తు ఉళ్ళత్తైసఫలమాక్కినాయెన్ఱపడి. ౨౧.

కలన్దానెన్నుళ్ళత్తు క్కామవేళ్ తాతై
నలన్దానుమీతొప్పతుణ్డే—అలర్న్దలర్కళ్

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ - ౬ - ౭

ఇట్టేత్తుమీశనుమ్ నాన్ముకనుమ్, ఎన్ఱిఎర్కళ్
విట్టేత్తమాట్టాత వేన్దు. ౨౨.

అన్వ.— వేళ్ కామన్ తాతై అలర్ న్తు అలర్ కళ్ (5) ఇట్టు ఏత్తుమ్ ఈశనుమ్ నాన్ముకనుమ్ ఎను (10) ఇవర్ కళ్ విట్టు ఏత్తమాట్టార వేన్దు ఎన్ ఉళ్ళత్తు (15) కలన్దాన్. ఈతొప్పతు నలన్దానుమ్ ఉణ్డే. (19)

అర్థము.—సుందరుఁడైన మన్మథునికి తండ్రియు వికసించిన పుష్పములను (౫) సమర్పించి స్తోత్రముఁజేయుచున్న రుద్రుఁడును చతుర్ముఖుఁ డనెడువీరు (౧౦)వీరు కోరువిడిచి స్తోత్రముఁజేయఁజాలని లోకారాధ్యుఁడును నైన శ్రీమన్నారాయణుఁడు నామనస్సునందుఁ (౧౫) బ్రవేశించెను. దీనితో సమానమైన మేలుకలదా? (౧౯) ౨౨.

వ్యా.— ఎణ్ణ త్తిరణ్డామ్బాట్టు — (కలన్దిత్యాది) ఎమ్బారు న్తనై నిర్యాశైప్పడవిరుక్క మవనై నిర్యాశైప్పట్టు హృదయత్తిలే కలన్దాన్. అళకాలే యెల్లారైయుమ్ ఆకప్పడుత్తు కామనుక్క ముత్పాదకనానవన్ అళగుక్కు ముత్పత్తిస్థానమ్. (ఈతొప్పతునలన్దానుముణ్డే) అవన్ తానే కాట్టక్కణ్డ విటుక్కక్కతిర్ ప్రాఙుక్కిక్కణ్డన లబ్ధిక్కళ్ సదృశమో? (అలర్ న్దలర్ కళిత్యాది) శవ్విప్పూక్కళైక్కొణ్డే తుకిల రుద్రనుమ్ చతుర్ముఖనుమ్ వాయ్ విట్టేత్తమాట్టాత సర్వాధికన్ ఎన్నుళ్ళత్తేకలన్దాన్. అవ్వళకైయుమ్ మేన్మైయైయుముడైయవనై. ౨౨.

వేన్దరాయ్ విణ్ణవరాయ్ విణ్ణాకి త్తణ్ణళియాయ్
మాన్దరాయ్ మాతాయ్ మత్తెల్లామాయ్ — శార్ న్దవర్ క్కు
త్తన్నాత్తాన్నే మియాన్ మాల్ వణ్ణన్ కొడుక్కుమ్
పిన్నాల్ తాన్ శెయ్యుమ్పితిర్. ౨౩.

అన్వ.— నేమియాన్ మాల్వణ్ణన్ శార్ న్దవర్ కట్కు వేన్దరాయ్ విణ్ణవరాయ్ (5) విణ్ణాకి తణ్ణళియాయ్ మాన్దరాయ్ మాతాయ్ మత్తెల్లా మాయ్ (10) కొడుక్కుమ్ పిన్నాల్ తన్నాల్ పితిర్ తాన్ శెయ్యుమ్. (15)

అర్థము.— చక్రాయుధముగలవాఁడు నాశ్రితవ్యామోహమే యొకశరీరమెత్తి వచ్చినట్లు దుదాఁడును నైన పర్వేశ్వరుఁడు ఆశ్రయించువారికి రక్షించుటజూవలె జేపలరై (౫) స్వర్గమై చల్లదనమై బంధువులై తల్లిదై తక్కినవన్నియు నైయుండి (౧౦)(తృప్తిచెందనివాఁడై) యిహలోకసుఖములన్నియు నిచ్చును, పిమ్మట తానే పరమపదప్రాప్తిని లభింపఁజేయును. (౧౫) ౧.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (వేన్దరాయ్) ఇత్తోడొక్కనుజ్ఞకుణ్డో వెన్ఱు అత్తైయుపపాదిత్తు క్కాట్టుకిఱార్.

(వేన్దరాయిత్యాది) శిజెయత్తై ప్పెరియతు తిన్నాతపడి నోక్కుమ్ రాజాక్కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్కు వర్షత్తాలేయుపకరిక్కున్దేవర్కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్ పణ్ణిన ఫలమనుభవిక్కుమ్ స్వర్గమాయ్, అజ్ఞవర్కళుక్కుప్పణ్ణుమ్ తణ్ణళియాయ్, ఇవర్కళుక్కు సజాతీయరానమనుష్యరాయ్, అఴకాయెన్నవుమామ్. (౧) "సహస్రంహిపితుర్మాతా" ఎన్నక్రమామ్. అనుక్తమాన వెల్లాముమాయ్. (శారన్దవర్క్కు) ఇప్పడి యెల్లామావతు తన్ పక్కలిల్ న్యస్తభరరానవర్కళుక్కు. (తన్నాల్ తాన్నేమియాల్ తాళ్కోడుక్కుమ్) ఎల్లామ్ శెయ్తుమ్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యానాయ్ క్కొడుక్కుమ్. (పిన్నాల్ తాన్ శెయ్యుమ్బితిర్) పిన్నై చ్చెయ్యుమతు వ్యావృత్తమ్. అవన్ కుడుక్కనిరుణ్డిడ ఇవన్ కుమిఴ్ నీరుణ్ణక్కాణుమత్తనై. ౧౩.

అవ.— ఎణ్బత్తునాన్ఱామ్బాట్టు.— మాతుపోశేమాన్దరుమ్. అఴకుక్కు వాచకమ్. మణ్ణైల్లామాయ్ మాతావాయ్ ఎన్నుతల్; తనిత్తనియేమణ్ణైల్లామాయెన్నుతల్. తన్నాల్ తాన్ - కీఴ్ చ్చెయ్తవన్ గలు మాల్ తాన్-తృప్తనాకాన్; పితిర్-అతిశయమ్. మిచ్చుమెన్ఱపడి. ౧౩

పితిరుమనమిలేన్ పిఞ్ఞకన్ఱనోడు
ఎతిర్వనవసెనక్కునేరా—అతిరుమ్
కழల్ కాలమన్ననైయే కణ్ణనైయే, నాళుమ్
తొழுజాకల్ పూన్దేన్ తొழில். ౧౪.

(౧)

అన్వ.— అదిరుమ్ కழల్ కాల మన్ననైయే కణ్ణనైయే (5) నాళుమ్ తొழుమ్ కాదల్ తొழిల్ పూణ్డేన్. (10) పిఱిరుమ్ మనమ్ ఇలేన్ పిఱాక్కత్తోడు ఎదిర్వాన్ (15) అవన్ ఎనక్కు నేరాన్. (18)

అర్థము.— శబ్దించుచున్న నూపురములుగల తిరువడికళుగల రాజాధైన (శ్రీకృ) ష్ణుని (౫) ప్రతిదినము సేవింపవలయుననెడి భక్తినే వ్యాపారముగాఁ జేసికొంటిని. (౧౦) విషయాన్తరములందుఁబ్రవేశింపఁదగిన మనస్సు లేనివాఁడనైననేను రుద్రునితో సమానుఁడనేకాని (౧౫) నాతో నతఁడు సమానుఁడుకాఁడు. (౧౮).

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— (పిఱిరుమ్) అవనోపాతినానుమ్ వ్యావృత్తనెన్గిఱార్.

(పిఱిరుమనమిలేన్) వేఱరూపమున్ఱి క్కే ఇరుక్కుమనస్సైయుడైయేనల్లేన్. (పిఱాక్కనిత్యాది)(౧)"ఈశ్వరాత్ జ్ఞానమన్విచ్ఛేత్"ఎన్గిఱ దేవనోడొప్పన్. (అవనెనక్కునేరాన్) సత్వన్తలైయెడుత్తపోతు ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్ఱిరుక్కుమవన్ ఎనక్కొప్పో? (అతిరుమిత్యాది) ధ్వనియానిన్ఱ వీరక్కழలై త్తిరువడికళిలేయుడైయ సర్వాధికనాన కృష్ణనై త్తొழుక్కైయే తొழిలాక క్కాతల్ పూణ్డవెనక్కు రజస్తమస్సుక్కళ్ తలైయెడుత్తపోతు (3)"ఈశ్వరోహమ్"ఎన్ఱిరుక్కుమవనొప్పన్ఱు.

అరు.— ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— తొழుక్కైయే తొழిలామ్పడియాన కాతల్ పూణ్డవెనక్కు. ౭౪.

తొழిలెనక్కుత్తొల్లై మాల్ తన్నామమేత్త
ప్పొழుతెనక్కుమత్తతువే పోతుమ్—కழிశినత్త
వల్లాళన్ వానరర్ కోన్ వాలిమతమఱిత్త
విల్లాళనెన్నెఞ్జత్తుళన్. ౭౫.

అన్వ.— కழிశినత్త వల్లాళన్ వానరర్ కోన్ వాలి మతమ్ (5) అఱిత్త విల్లాళన్ నెఞ్జత్తు ఉళన్ ఎనక్కు (10) తొழిల్ తొల్లై మాల్ తన్ నామమ్ ఏత్త ఎనక్కు (15) పొழుతు అతువే పోతుమ్. (19)

---

(౧) బ్రహ్మాణ్డపురాణమ్. (౨) గీతై - ౧౬ - ౧౪.

అర్థ.— మిక్కిలికోపముగల బలిష్ఠుఁడైన వానరరాజైన వాలియొక్క మదమును (౫) బోఁగొట్టిన ధనుర్ధరశ్రేష్ఠుఁడైన శ్రీరాముఁడు నాహృదయమునం దున్నాఁడు. నావ్యాపారము (౧౦) పురాతనుఁడైన సర్వేశ్వరుని తిరునామములను స్తోత్రముఁజేయుట. నాకుఁదక్కిన (౧౫) ప్రౌఢ్దంతయు దానియందే చెల్లుచున్నది (౧౬). ౨౫.

వ్యా.— ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— (తోళ్ళి లిత్యాది) ఎతిరికళ్ చతురఙ్గమ్బారప్పారువీరో వెన్తరైక్క ఇవర్ శొల్లుమ్బడి - ఎనక్కుత్తొళిల్ పురాణనాన సర్వేశ్వరనై యేత్త. (పాఙ్గుతిత్యాది) నాఙ్గళుమెల్లా క్కార్యముమ్ శెయ్తుభగవన్నామసఙ్కీర్తనముమ్ పణ్ణుకిఱిలో మోవెన్న, ఎనక్కు రామవృత్తాన్తజ్కడక్క వేఱొన్ఱుక్కు ప్పోతుపోరాతు. (కళ్ళశిన త్తవిత్యాది) మిక్కశినత్తైయుడైయనాయ్ వానరరాజావాన వాలియుడైయ శెరుక్కై వాట్టిన చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ ఎన్నెఞ్జిలే సన్నిహితన్. ౨౫.

అరు.— ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— మతన్ - మదమ్. శెరుక్కెన్నపడి. ౨౫.

ఉళన్ కణ్డాయ్ నన్నెఞ్జే యుత్తమనెన్ఱుమ్
ఉళన్ కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళత్తుళన్ కణ్డాయ్
తన్నొప్పాన్దానా యుళన్ కాణ్ తమియేఱ్కు
ఎన్నొప్పార్ క్కీశనిమై. ౨౬.

అన్వ.— నల్ నెఞ్జే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్, ఎన్ఱుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఉళ్ళువార్ (5) ఉళ్ళత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్ తమియేఱ్కు ఎన్నొప్పార్ క్కు తన్నొప్పాన్ (10) ఈశన్ తానాయ్ ఉళన్ ఇమై. (14)

అర్థము,— మంచిమనసా! పురుషోత్తముఁ డున్నాడుకదా. ఎల్లప్పుడున్నాఁడుకదా. ధ్యానించువారి (౫) హృదయమునందు వాసముఁజేయుచున్నాఁడుకదా. నాకును నాతోసమానులకును దనకుఁదానేసమానుఁడైన (౧౦) సర్వేశ్వరుఁడు రక్షకుఁడై యుండునని నిశ్చయింపుము. (౧౪) ౨౬.

ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— (ఉళన్) అల్లాతార్ క్కుమ్ సర్వేశ్వరన్ ఉళనెన్ఱు ఉపపాదిత్తేన్; నీయుమివ్వర్థత్తై యుడైన్ఱు నినై త్తిరుఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

(ఉళన్ కణ్డాయ్) పరిహరిక్క వొణ్ణాత ఆపత్తువన్దాలుమ్ పరిహరిక్క వల్లవనుణ్డు. (నన్నెఞ్జే) సర్వేశ్వరనుళనెన్ఱు ఉపపాదిక్కప్పా జ్ఞాననెఞ్జే! (ఉత్తమనెన్ఱుముళన్ కణ్డాయ్) ఇతుక్కుమున్బు నిర్హేతుక మాకరక్షిత్తవన్ ప్రాప్తిదశైయిలుమ్. రక్షిక్కుమ్. (ఉళ్ళువారుళ్ళత్తు ళన్కణ్డాయ్) అవఱ్ఱై రక్షిక్కవిత్తలై యాల్ శెయ్యవేణ్డువతు ఆణైయిడామై. (తన్నొప్పానిత్యాది) అకిఞ్చననాన వెనక్కుమ్ ఎన్నైప్పోలే ఉపాయశూన్యరాన వర్కళుక్కుమ్ తనక్కుసమానమిన్ఱిక్కే ఉళనాన ఈశ్వరనుళ఩ఽ. (ఇనై) బుద్ధిపణ్ణినపడి. ౮౬.

ఇమయప్పెరుమలైపో లిన్దిరనార్క్కిట్ట
శమయవిరున్దుణ్డార్ కాప్పార్—శమయఙ్గళ్
కణ్డానవై కాప్పా఩ఽ కార్క్కణ్డన్నాన్ముకనోడు
ఉణ్డానులకోడుయిర్. ౮౭.

అన్వ.— పెరు ఇమయమలైపోల్ ఇన్దిరనార్క్కు ఇట్ట శమయ (౫) విరున్దు ఉణ్డు కాప్పార్ ఆర్? శమయఙ్గళ్ (10) కణ్డాన్ అవై కాప్పాన్ కార్కణ్డన్ నాన్ముకనోడు ఉలకోడు (15) ఉయిర్ ఉణ్డాన్ ఆర్. (18)

అర్థము.— గొప్ప హిమవత్పర్వతమువలె నింద్రునికి సకేతముతోఁ బెట్టిన(౫) యన్నము నారగించి (గోపాలులను) రక్షించినవా రెవరు? సిద్ధాన్తములను (౧౦) బ్రవర్తింపఁజేసినవాఁడును వానినిరక్షించినవాఁడును నీలకణ్ఠ చతుర్ముఖబ్రహ్మలతోడను లోకములతోడను (౧౫) సమస్తప్రాణులను గర్భమునం దుంచుకొనినవాఁడు నెవరు? (౧౮) ౮౭.

వ్యా.— అవ.— ఎన్బత్తేழామ్బాట్టు.— (ఇమయవిత్యాది) తమ్మైయొక్కు మకిఞ్చనర్క్కు ఇవ఩ఽ నిర్వాహకనానపడియైక్కాట్టుకిఱార్.

(శమయవిరున్దు) సమయమ్పణ్ణినవిరున్దు. (ఆర్ కాప్పార్) ఇన్ద్రిన్ బాధకనాయ్ వర్షిక్కఅపోతు ఎమ్బెరుమానన్ఱోకాత్తా఩ఽ. ఇదై

యరో. (శమయవిత్యాది) వైదికసమయత్తైక్కణ్డానుమ్ అవనైక్కైరక్షిప్పానుమ్, నీలకణ్ఠన్ చతుర్ముఖన్ ముతలానవర్ కళ్ దురితఙ్గళైప్పోక్కుమవనుమ్, ఇవ్వాత్మాక్కళైయుమ్ వయిఱెరిలేవైత్తు ప్పరిహరిత్తానుమ్ ఎమ్బెరుమానై యొழియమత్తార్. ౨౭.

అరు.— ఎణ్బత్తేழామ్ప్పాట్టు.— ఇమయమలై - హిమవత్పర్వతమ్. ఉలకోడు ఉయిరుణ్డవెమ్బెరుమానైయొழియ మత్తుణ్డో? కలికాప్పారిల్లైయెన్ఱపడి. ౨౭.

ఉయిర్ కొణ్డుడలొழియవోడుమ్పోదోడి
అయర్ వెన్ఱతీర్ప్పాన్ పెయర్ పాడి— చ్చెయల్ తీర
చ్చిన్దిత్తువాழ్వారేవాழ్వార్, శిఱుశమయ
ప్పన్దనైయార్ వాழ్వేల్ పழుతు. ౨౮.

అన్వ.— ఉడల్ ఒழియ ఉయిర్ కొణ్డు ఓడుమ్పోదు (౫) ఓడి అయర్వెన్ఱ తీర్ప్పాన్ పెయర్ పాడి (10) శెయల్ తీర శిన్దిత్తు వాழ్వారే వాழ్వార్. శిఱుశమయమ్ (15) పన్దనైయార్ వాழ్వేల్ పழుతు. (18)

అర్థము.— శరీరమును విడిచి ప్రాణములను దీసికొని (యమదూతలు) పఱుగెత్తునపుడు (౫) వారివెనుక పఱుగెత్తి దుఃఖములనెడువానినన్నియుం బోఁగొట్టువానియొక్క తిరునామములను బాడి (౧౦) యన్నిపనులనువదలి ధ్యానించి సుఖముగానుండువారే సుఖపడువారు. క్షుద్రముగాను వ్యవస్థితముగాను (౧౫) దుఃఖహేతువుగానుండుకర్మసంబంధముగలవానియొక్క జీవనమో వ్యర్థము. (౧౮) ౨౮.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— (ఉయిర్) ఇప్పాట్టిలుమవ్వర్థత్తైయేవివరిక్కిఱార్.

(ఉయిరిత్యాది) ఇవ్వాత్మాక్కళ్ శరీరత్తైప్పోకట్టుప్రాణనైక్కొణ్డుయమభటరాలే ప్రేరితనాయ్ప్పోమ్బోతు. (ఓడియిత్యాది) ఆశ్రితరానవర్ కళై అలిట్టన్దితోడాతేతానేయోడి యవర్ కళ్ దర్శనత్తాలేవన్ద వతీవు కేడు ముతలానదురితఙ్గళై యెల్లామ్పోక్కుమవన్ తిరునామత్తై ప్రియత్తోదే శొల్లి ఇవ్వాత్మాశెయ్యక్కడవతోన్ఱు మిల్లై, ఎమ్బెరుమానై

నిర్వాహకన్ నిన్ఱిరుక్కుమవర్ కళ్.(వాఴ్వార్), (శిఱుశెమయమిత్యాది) దుఃఖహేతువానఅహఙ్కార గర్భమాకైయాలే బన్ధకమాయ్ క్షుద్రమానకర్మాద్యుపాయభేదఙ్గళై ప్పఱ్ఱినార్ క్కొరుప్రయోజనమిల్లై. ౨౮

అరు.— ఎణ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— అయర్ వెన్ఱు - అఱివుకేడెన్ఱు శొల్లప్పట్టవై ముతలాన, పన్దవైయార్ - బన్ధకహేతువాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళై అన్దైన్దవర్ కళ్ - పఱ్ఱినవర్ కళ్. ఇత్తాల్ చరమశ్లోకత్తిలే తిరునామత్తైచ్చొన్నాలుమ్ అవర్ కళై యుమ్ యమభటర్ కైయిలే కాట్టిక్కొడానెన్ఱపడి. ౨౮.

పఴుదాకాదొన్ఱఱిన్దేన్ పాఱ్కడలాన్పాతమ్
వఴువావకైనినైన్దువైకల్—తొఴువారై
క్కణ్డిఱైఞ్జివాఴ్వార్ కలన్దవినైకెడుత్తు
విణ్డిఱన్దువీఱ్ఱిరుప్పార్ మిక్కు. ౨౯.

అన్వ.— పఴుతుఆకాతు ఒన్ఱు అఱిన్దేన్. పాఱ్కడలాన్ పాతమ్ (౫) వఴువావకై నినైన్దు వైకల్ తొఴువారై కణ్డు (౧౦) ఇఱైఞ్జి వాఴ్వార్ కలన్ద వినై కెడుత్తు (౧౫) విణ్ తిఱన్దు మిక్కు వీఱ్ఱిరుప్పార్. (౧౯)

అర్థము.— వ్యర్థముకానియుపాయ మొకటిని దెలిసికొంటిని. క్షీరాబ్ధినాథుని తిరువడిని (౫) దప్పనిమార్గముచే ననుసంధించి ప్రతిదినము నాశ్రయించువారిని సేవించి (౧౦) నమ్రులై సుఖపడువారు తమయాత్మతో జేరిన పాపములను బోగొట్టుకొని (౧౫) పరమపదవాకిళ్ళను దెఱచికొని మిక్కిలి మహిమతో నుందురు. (౧౯) ౨౯.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (పఴుతాకాతు) పఴుతాకాతఉపాయఙ్గళిల్ ఉత్కృష్టమానఉపాయమ్. (ఒన్ఱఱిన్దేన్) భాగవతసమాశ్రయణమెన్ఱఱిన్దేన్. (కలన్దవిత్యాది)ఆత్మావోడుఅవినాభూతమానపాపత్తైప్పోక్కి శ్రీవైకుణ్ఠత్తిల్వాశలై త్తిఱన్దు అజ్ఞేఅతిసమృద్ధమానజ్ఞానభక్తికళైయుడైయరాయ్ భగవత్కైఙ్కర్యత్తిల్ తలైవరాన నిత్యసూరికళుక్కడిమై శెయ్యప్పెఱువార్ కళ్. ౨౯.

అరు.— ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— ఇఙ్గేభాగవతర్ కళై యాశ్రయిక్కైయాలేఅఙ్గునిత్యసూరికళుక్కు అడిమై శెయ్య ప్పెఱువరెన్ఱిఱతు. ౨౯.

వీల్ శిరున్దువిణ్ణాళ వేణ్డువార్, వేఙ్గడత్తాౙ
పాల్ తిరున్దువైత్తారేపన్మలర్ కళ్ — మేల్ తిరున్దు
వాళ్వార్ వరుమతిపార్ త్తన్బినరాయ్, మఱ్ఱవర్ క్కే
తాళ్వాయిరుప్పార్ తమర్. ౯౦.

అన్వ.— వీల్ శిరున్దు విణ్ ఆళ వేణ్డువార్ వేఙ్గడత్తాన్పాల్ పల్ (5) మలర్ కళ్ తిరున్దువైత్తార్. మతివరుమ్ తిరున్దు (10) పార్ త్తు అన్బినరాయ్ అవర్ క్కే తాళ్వాయిరుప్పార్ తమర్ (15) మఱ్ఱు మేల్ వాళ్వార్. (18)

అర్థము.— మహిమతో నుండి పరమపదమును బరిపాలింప నాశించువారు వేఙ్కటాచలపతివిషయముగన నేక (౫) పుష్పములను శోధించి సమర్పించినవారు. (సర్వే శ్వరుని) తిరువుళ్ళమునందుండుదానిని జక్కగా (౧౦) గనిపెట్టి ప్రేమగలవారై యాసర్వే శ్వరునికే కైఙ్కర్యముఁజేయుశ్రీవైష్ణవులకు దాసులైనవా (౧౫) రింకను మేలుగ నుందురు. (౧౮). ౯౦.

వ్యా.— తోణ్ణాఱామ్బట్టు.— (వీల్ శిరున్దిత్యాది) విలక్షణ మాన భగవత్కైఙ్కర్యత్తిలేఅధికరిత్తు శ్రీవైకుణ్ఠత్తిలుళ్ళార్ క్కుమ్ అప్పడియేవర్త్తిక్క వేణ్డియిరుక్కప్పెఱ్ఱవర్ కళ్ తిరువేఙ్గడముడైయాౙ తిరువడికళిలే నిరన్తరమాక వేయాశ్రయిత్తవర్ కళ్. అతిలుమ్ విలక్షణ మాన భాగవతప్రాప్తికామరాయ్ అతు పెఱ్ఱవర్ కళ్ భాగవతరాలే అఙ్గీకృతరానవర్ కళెన్గిఱార్. (వరుమతియిత్యాది) ఎమ్బెరుమాౙతిరు వుళ్ళత్తిలే శెల్లువనవఱిన్దు అతుక్కేడానఅడిమైకళిలే స్నేహిత్తు అవన్ పక్కల్ ప్రవణరానవర్ కళాలే విషయీకృతరానవర్ కళ్. ౯౦.

అరు.— తోణ్ణాఱామ్బట్టు.— "యద్గోపాసనంఫలమ్" ఎన్గి అపడియే భగవత్సమా శ్రయణత్తాలే భగవానైప్పెఱుమ్, భాగవతసమాశ్రయణత్తాలే భాగవతర్ కళై ప్పె ఱుమెన్గి అతిప్పాట్టు. విణ్ణాళ-అఙ్గుళ్ళార్ క్కుమ్ పూజ్యరాయ్, అవర్ కళుమప్పడియే వర్త్తిక్క తఙ్గళిడత్తిల్ కైఙ్కర్యత్తిలే అధికరిత్తువర్త్తిక్క. మేల్ తిరున్ద ఎన్ఱ పదత్తుక్కు మర్థమా య్ మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అతిలుమిత్యాది). మఱ్ఱవర్ క్కే-ఈశ్వర నుక్కే. తాళ్న్దభాగవతర్ కళుక్కుము త్తమర్ అవర్ కళై యాశ్రయిత్తవర్ కళెన్ఱపడి.

తమరావార్ యావర్క్కుమ్ తామరై మేలార్క్కుమ్
అమరర్క్కుమాడరవార్ త్తార్క్కుమ్—అమరర్కళ్
తాళ్ తామరైమలర్కళిట్టిఱైఞ్జి, మాల్వణ్ణా
తాళ్ తామరై యడైవోమెన్ఱు. ౯౧.

అన్వ.— మాల్వణ్ణన్ తాళ్ తామరై మలర్కళ్ ఇట్టు ఇఱైఞ్జి (5) తాళ్ తామరై అడైవోమెన్ఱు తమరావార్, తామరై మేలార్క్కుమ్ ఆడు (10) అరవు ఆర్త్తార్క్కుమ్ అమరర్క్కుమ్ యావర్క్కుమ్ అమరర్కళ్. (15).

అర్థము.— నల్లనివర్ణముగలసర్వేశ్వరుని చరణారవిందములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి నమ్రులై (౫) నీతిరువడిత్తామరలను బొందెదమనినిర్భరులైయున్నభక్తులు కమలమునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మకును ఫణమెత్తియాడుచున్న (౧౦) సర్పమును హారముగాఁగలరుద్రునికిని దేవతలకును దక్కినవారందఱికిని దేవతలగుదురు. (౧౫). ౯౧.

వ్యా.—తోణ్ణూఱ్ఱో రామ్బట్టు.–(తమరావారిత్యాది) తాళ్ తామరై మలర్కళిట్టిఱైఞ్జి మాల్వణ్ణా తాళ్ తామరై అడైవోమెన్ఱు తమరావార్ యావర్క్కుమ్ తామరై మేలార్క్కుమ్ అమరర్క్కుమాడరవార్ త్తార్క్కుమ్ అమరర్కళెన్ఱన్వయమ్. అమరర్కళ్-నిత్యసూరికళ్, మాల్వణ్ణన్-కృష్ణన్. ౯౧.

అరు.— తోణ్ణూఱ్ఱో రామ్బట్టు.— తాళ్ తామరై-తాళై యుడైయతామరై. ఆడరవార్ త్తార్క్కుమ్-ఆడుకిఱపామ్బై ఆభరణమాక వుడైయరుద్రనుక్కుమ్. అమరర్కళ్-నిత్యసూరికళ్ పోలె ఇజ్గుళ్ళ శ్రీవైష్ణవర్కళుమ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు పూజ్యరెన్ఱపడి. ౯౧.

ఎన్ఱుమఱన్దఱియేనెన్నెఞ్జత్తేవైత్తు
నిన్ఱుమిరున్దుమ్ నెడుమాలై—ఎన్ఱుమ్
తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరను క్కాళాయ్
కరువిరున్దనాళ్ ముతలా క్కాప్పు. ౯౨.

అన్వ.— కరువిరున్దనాళ్ ముతలా కాప్పు తిరు ఎన్ఱుమ్ ఇరున్ద (5) మార్పన్ శిరీతరనుక్కు ఆళాయ్ నెడుమాలై ఎన్ నెఞ్జత్తే వైత్తు (19) నిన్ఱుమ్ ఇరున్దుమ్ ఎన్ఱుమ్ మఱన్దఱియేన్. (14)

అర్థము.— గర్భమునందున్న దినము మొదలు రక్షించుటచే శ్రీదేవి నిత్యావాసముఁజేయుచున్న (౫) వక్షస్థలముగల శ్రీధరునికి దాసుఁడనై సర్వేశ్వరుని శాస్త్రాదియమునందుంచి (౧౦) నిలిచికొనియుఁ గూర్చుండియు నెప్పుడును మఱచియెఱుఁగను (౧౪)　　౼ ౨

వ్యా — తోణ్ణూఱ్ఱరణ్డాయిరప్పడి.— (ఎన్నుమిత్యాది) గర్భత్తిలే యిరుస్థనాళ్ తొడఙ్గి ఎమ్బెరుమానెన్నై నోక్కిక్కొణ్డు పోరుకైయాలే ఎన్నుమ్ తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరనుక్కాళాకవుమ్ పెత్తు వ్యాముగ్ధానవనై యెన్నెఞ్జిలే వైత్తు ఎన్ను మొక్కనిన్నపోతోడు. ఇరున్దపోతోడు వాళియిన్ఱిక్కే మఱన్దఱియే నెన్గిఱార్.　　౼ ౨.

అరు.— తొణ్ణూఱ్ఱరణ్డాయిరప్పడి.— కరువిరున్దనాళ్ ముతలా కాప్పు అవనాకైయాలే, ఎన్నుమ్ తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరనుక్కాళాయ్ నెఞ్జమాలై ఎన్నెఞ్జత్తేవైత్తు ఎన్నుమ్ నిన్ఱుమిరున్దుమ్ మఱన్దఱియేనెన్గిఱారెన్నవ్యయత్తిలే అర్థమ్. జాయమానకటాక్షమున్ణుకైయాలే ఇత్తెల్లామ్ పెత్తేనెన్నపడి.　　౼ ౨.

కాప్పుమఱన్దఱియేన్ కణ్ణనేయెన్ఱిరుప్పన్
ఆప్పఙ్గొళియవుమ్ పల్లుయిర్క్కుమ్ — ఆక్కై
కొడుత్తళిత్తకోనే కుణప్పరనే, ఉన్నై
విడత్తుణియార్ మెయ్ తెళిన్దార్ తామ్.　　౼ ౩.

అన్వ.— కణ్ణనే కాప్పెన్ఱు ఇరుప్పన్ మఱన్దఱియేన్ ఆఙ్గు (5) ఆప్పొళియవుమ్ పల్ ఉయిర్క్కుమ్ ఆక్కై కొడుత్తు అళిత్త(10) కోనే కుణమ్పరనే! మెయ్ తెళిన్దార్ తామ్ ఉన్నై (15) విడ తుణియార్. (17)

అర్థము.— శ్రీకృష్ణుఁడే రక్షకుఁడని యధ్యవసించియుందును. దానిని మఱచియెఱుఁగను. ప్రళయకాలమందు (౫) శరీరములు పోయినను సృష్టికాలమునందు సమస్తాత్మలకు శరీరములనిచ్చి రక్షించిన (౧౦) స్వామియైన గుణాధికుఁడా! యథార్థమును దెలిసికొనినవారు నిన్ను (౧౫) వదలుటకు సాహసింపరు (౧౭)　　౼ ౩.

వ్యా.— తొణ్ణూఱ్ఱుమూన్ఱాయిరప్పడి.—(కాప్పిత్యాది) ఎమ్బెరుమానుక్కే యరక్షైయై మఱన్దఱియేన్. కృష్ణనే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళెన్ఱిరుప్పన్. (ఆప్పిత్యాది) సర్వాత్మాక్కళుక్కుమ్ కరణకళేబరఙ్గళై యిళన్దనాళ్

అ న్తైమీళవుజ్ఞొడుత్తు రక్షిక్కైక్కు-ఉప్పాన స్వాభావికమాన శేష శేషిభావమాన సమ్బన్ధత్తైయుడై యవనే! ఇస్సమ్బన్ధత్తైమెయ్యాకవ ఱిన్దవ రున్నై విడత్తుణియారెన్గిఱార్. ౯3.

అవ.— తోణ్ణూఱ్ఱుమూన్ఱామ్బాట్టు.— అప్పు-బన్ధమాయ్, అత్తాల్ కరణకళే బళజ్ఞళైచ్చొల్లుకిఱతు. ఉణప్పరనే-గుణాధికనెన్ఱ పడి. ౯3.

మెయ్ తెళిన్దారెన్ శెయ్యార్ వేఱానార్ నీఱాక
క్కై తెళిన్దుకాట్టిక్కళప్పడుత్తు—పైప్పతెళిన్ద
పామ్బినణైయా యరుళాయడియేఱ్కు-
వేమ్బుమ్కఱియాకుమేన్ఱు. ౯౪.

అన్వ.— వేఱానార్ నీఱాక తెళిన్దు కైకాట్టి కళమ్ (5) పడుత్తు తెళిన్ద పై పామ్బు అణైయాయ్ (10) అడియేఱ్కు అరుళాయ్ ఏన్ఱు వేమ్బుమ్ కఱియాకు మ్ (15) మెయ్ తెళిన్దార్ ఎన్ శెయ్యార్. (17)

అర్థము.— శత్రువులైనదుర్యోధనాదులు భస్మమగునట్లు సంకల్పించి సేనలనువి భాగముఁజేసి యుద్ధమందుఁ (౫) బడునట్లుచేసి స్వచ్ఛమైన ఫణములుగల తిరువనన్దాళ్వానెడు శయ్యయందుఁబవ్వళించియుండువాఁడా! (౧౦) దాసునికిఁ గృపఁజేయుఁ డు. ఇష్టమువచ్చినయెడల వేపాకుకూడ కరియముతగును. (౧౫) తత్త్వము నెఱిఁగినవా రేమిచేయరు. (౧౭)

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణూఱ్ఱునాలామ్బాట్టు.—(మెయ్ తెళిన్దా రిత్యాది) అత్యన్తహేయనాకిలుమ్ ఎన్నై విషయీకరిత్తరుళవేణుమ్. ఎన్నిలున్దణియారైయుమ్ (౧) "యదివారావణస్స్వయమ్" ఎన్ఱుమ్బ డియేవస్తుస్థితియఱికిఱాక అఱియుమవర్కళిన్ఱు విషయీకరిక్కప్పడు మవరెన్గిఱార్.

(వేఱానారిత్యాది) ఒన్ఱాయ్ వాఴ్న్దావేఱాన దుర్యోధ నాదికళ్ భస్మమామ్బడి పరహింసైయెన్ఱు కలజ్ఞాతే ఆశ్రితవిరోధికళా కైయాలే తిరువుళ్ళన్తెళిన్దు అణివకుత్తు యుద్ధకళత్తిలేకొణ్డు విఴవిట్టు

(౧) శ్రీరామాయణమ్-యుద్ధకాణ్డమ్-౧౮.

.పిన్నై ప్పడుక్కైయిలేశాయ్న్దవనే! (పై తెళ్లిన్ద) ఎమ్బెరుమానో! పైస్సర్న త్తాళేకుళిర్న్దఘణఙ్గళ్. అవర్కళ్ తక్కవైవర్. నీ హేయరైయుమేతిట్టుక్కొణ్డాల్ రక్షిక్కలామ్. కటియాకక్కొళ్ళువో మెన్ఱు అభిమానిక్క వేమ్బుకటియాకిటాప్పోలే వస్తుస్థితియతివార్ ఎన్వాళవుశెయ్యార్కళ్ (౧). "కిమత్రచిత్రంధర్మజ్ఞ" ఇతివత్. ౯౫

అరు.— తోణ్ణాల్ తుళాయ్మ్మాట్టు.— వేమ్బుక్కటి ఎన్ఱు తెప్పుత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అత్యన్త హేయనిత్యాది). పొల్లాతవనై విషయీకరిక్కప్పోవో మెన్ఱు "మెయ్ తెళిన్దార్" ఎన్ఱు తెప్పుత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నిలుమిత్యాది). అవతారికాద్వయమ్ ఇరుపిన్నై. ఆనాలుమ్ దోషవాన్గళుమ్ వస్తుస్థితి అఱ్ఱుకియతాకవతియుమవర్కళాలే విషయీకరిక్కప్పడువరెన్ఱు అవతారికైక్కర్థమ్. కై తెళిన్దుకాట్టి - తెళిన్దుకైకాట్టి. తక్కవై వరన్తో ఉమక్కుకూడుమో వెన్ఱుశఙ్కై; ఏన్ఱుకొళ్ళుకై - అభిమానిక్కై. వేమ్బుపోలే దోషవానైక్కొళ్ళుకూడుమో వెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వస్తుస్థితీత్యాది). శరణాగతి ధర్మ మఱిన్దవర్కళ్ ఎల్లామ్ శెయ్వర్కళ్. దోషవానైయుమ్ కైక్కొళ్ళువర్కళెన్ఱపడి.

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బదమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

ఏత్తినడిమై యిఱన్దేన్ పిఱప్పిడుమ్బై
ఆత్తేనమరర్క్కమరావై—ఆత్తేన్
కడనాడుమ్మణ్ణాడుమ్ కైవిట్టు, మేలై
ఇడనాడుకాణవిని. ౯౬.

అన్వ.— అడిమై ఏత్తేన్. పిఱప్పఇడుమ్బై ఇఱన్దేన్. అమరర్క్కు (5) అమరావై ఆత్తేన్. కడన్ నాడుమ్ మణ్ నాడుమ్ (10) కైవిట్టు మేలై ఇడమ్ నాడు కాణ ఇనిఆత్తేన్. (15)

---

(౧)

అర్థము.—దాస్యమును వహించితిని. జన్మదుఃఖములనుండి దిగితిని. బ్రహ్మాదులకును (౫) సమీపింపరానిదునట్లు జ్ఞానాధికుఁడనైతిని. అప్పవలెయనుభవించితీరవలసిన, స్వర్గాదులను భూలోకమును (౧౦) విడిచి సర్వోత్కృష్టమైన పరమపదమును సేవించునట్లు భాగ్యముగలవాఁడనిప్పుడైతిని. (౧౫) ౯౫.

వ్యా.— తొణ్డాన్ క్తైన్దామ్బట్టు.— (ఏన్దేనడిమై) అడిమైయై ఆట్ఱాల్ మఱున్దుపోలేయిరాతే అతిలేపారున్దినేన్. (ఇఱ్ఱిన్దేనిత్యాది) అడిమైక్కువిరోధియాయ్ సాంసారికమాన అహఙ్కారమమకారమాకిఱ పర్వతత్తినిన్ఱుమిఱ్ఱిన్దేన్. (ఆన్దేనిత్యాది) బ్రహ్మాదికళుక్కు మెన్నైక్క ణ్డాల్ కూశవేణ్డుమ్బడి జ్ఞానభక్త్యాదికళాల్ పూర్ణనానేన్. అతుక్కుమేలే పుణ్యఫలమ్భుజిక్కుమ్ స్వర్గాదిలోకఙ్గళైయుమ్ పుణ్యార్జనమ్బణ్ణుమ్భూమియైయుమ్ ఉపేక్షిత్తుఅవఱ్ఱిల్ విలక్షణమాన ఇడముడైత్తానశ్రీవైకుణ్ఠమ్ కాణలామ్బడి ఇప్పోతుపరభక్తియుక్తనానేనెన్గిఱార్.

ఇనియఱిన్దే నీశఱ్కుమ్నాన్ముకఱ్కుమ్ తెయ్వమ్
ఇనియఱిన్దేనెమ్బెరుమానున్నై—ఇనియఱిన్దేన్
కారణన్నీకఱ్ఱవై నీకఱ్పవైనీ, నఱ్కిరిశై
నారణన్నీనన్గఱిన్దేనాన్. ౯౬.

నాన్ముక న్తిరువన్దాది ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

తిరుమఴిశై యాఴ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అన్వ.— ఎమ్బెరుమాన్ ఉన్నై ఈశఱ్కుమ్ నాన్ముకఱ్కుమ్ తెయ్వమ్ (5) ఇని అఱిన్దేన్. నీ కారణన్ ఇని (10) అఱిన్దేన్. కఱ్ఱవై నీ కఱ్పవై నీ(15) ఇని అఱిన్దేన్. నల్కిరిశై నీ నారణన్ (20) నాన్ నన్గు అఱిన్దేన్. (23)

అర్థము.— సర్వస్వామియైన నిన్ను రుద్రునికిని బ్రహ్మకును దేవతయని (౫) యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. నీవు జగత్కారణభూతుఁడవని యిప్పుడు (౧౦) తెలిసికొం

టిని. నేనిదివఱకెఱింగినపదార్థములు నీవు తెలిసికొనియెడిపదార్థములును నీవని (౧౯) యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. మహాద్వ్యాపారముగల నీవు సర్వశేషియైననారాయణుఁడని (౨౦) నేను చక్కఁగా దెలిసికొంటిని. (౨౩) ౯౮.

వ్యా,— తోణ్ణూఱ్ఱాత్తామ్బాట్టు.— (ఇని యతిన్దేన్) ఇప్పోతు ఈశనుక్కుమ్ నాన్ముకనుక్కుమ్దైవమెన్ఱైనక్కుక్కైవన్దతు. ఇప్పోతు నీయానపడియే యున్నై యతిన్దిరున్దేన్. సర్వత్తుక్కుమ్కారణమ్నీ;ఇతుక్కుమున్బు అతిన్దనవుమ్ మేలతియక్కడవ పదార్థఙ్గళు మెల్లామ్ నీయిట్టవఴక్కు, (నత్కిరిశై) నిహేతుకమాక రక్షిక్కుమ్ స్వభావనాయిరుక్కైక్కడియాన శేషియాననారాయణనీ. (నన్గతిన్దేన్)ఇప్పొరుళైనక్కుఴకితాక క్కైవన్దతెన్గిఱార్. ౯౮.

నాన్ముక న్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన మ్ముఱ్ఱిఱ్ఱు.
పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైతిరువడికళేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

ఇయఱ్పా నాల్గుఅన్దాదులపాశుర సూచిక.

పాశురములు.	తిరువన్దాది.	పాశురసంఖ్య.	పాశురములు.	తిరువన్దాది.	పాశురసంఖ్య.
కో			శొ		
కోవలనాయ్	౩	౪౨	శొల్లున్దనైయుమ్	౧	౮౦
కోవాకి	౨	౬౭	ఞా		
శ			ఞాలత్తాల్	౨	౨
శరణామత్రై	౧	౮౦	త		
శా			తనక్కడిమై	౨	౧౬
శార్న్దకడు	౩	౮౫	తమరావార్	౪	౭౧
శార్వ్వనమక్కుస్టమ్	౩	౧౦౦	తమరుకన్దతు	౧	౪౪
శి			తమరుళ్ళమ్	౨	౮౦
శినమామత	౩	౪౩	తరి త్తిరున్దేనాకవే	౪	౬౩
శిలమ్బుమ్	౩	౭౦	తవమ్ శెయ్తునాన్ముకనాల్	౪	౧౭
శిఱన్దవెన్ శిన్దైయుమ్	౩	౨౬	తవమ్ శెయ్తునాన్ముకనే	౨	౮౯
శిఱన్దార్ క్కెళుతున్రై	౨	౪౪	తళుమ్బిరున్ద	౧	౨౩
శితియార్ పెరుమై	౨	౬	తన్నెప్పైన్ఱై	౪	౮౮
శు			తా		
శురక్కాశవాళై	౨	౪౦	తానేతనక్కుమవన్	౩	౩౯
శూ			తానోరువనాకి	౪	౮౦
శూతావతు	౪	౬౫	తాముళరే	౨	౨౧
శూళ్న్దతుళాయ్	౩	౫౬	తాళ్ శడైయుమ్	౩	౬౩
శె			తాళ్న్దువరఙ్గొణ్డు	౨	౨౩
శెన్తు తిలఙ్గైమేల్	౨	౨౫	తాళాల్ శకడమ్	౩	౫౪
శెన్తు శాళ్ శెల్లాత	౩	౧౮	తాళాలులకమ్	౪	౩౫
శెత్తాల్ కుడైయామ్	౧	౫౩	తి		
శెమ్పవణఙ్గైనార్కు	౪	౪౨	తిన్రైయుమ్	౧	౮
శెవివాయ్	౧	౧౨	తిరిన్దతు	౨	౧౫
శెవిక్కిన్బమావతువుమ్	౪	౬౭	తిరుక్కణ్డేన్	౩	౧
శెల్ క్రుకువుమ్	౩	౮౭	తిరునిన్ర	౪	౬౨
శెల్ వైళుస్త	౧	౭౪	తిరుమకళుమ్	౧	౪౨
శే			తిరుమఙ్గై	౨	౫౮
శేయనణియన్	౪	౮౧	తిఱమ్బాతెన్	౧	౭౬
శేర్న్ద తిరుమాల్	౩	౩౦	తిఱమ్బిల్ ఇని	౨	౯౯